

PROGRAM STUDIÓW
LOGOPEDIA –studia jednolite magisterskie

Program obowiązuje od roku akademickiego: 2026/27

KIERUNEK STUDIÓW: LOGOPEDIA

1. **KOD ISCED: 0232**
2. **FORMA/FORMY STUDIÓW: STACJONARNA**
3. **LICZBA SEMESTRÓW: 10**
4. **TUTUŁ ZAWODOWY NADAWANY ABSOLWENTOM: MAGISTER**
5. **PROFIL KSZTAŁCENIA: OGÓLNOAKADEMICKI**
6. **DZIEDZINA NAUKI: NAUKI HUMANISTYCZNE, NAUKI MEDYCZNE I NAUKI O ZDROWIU, NAUKI SPOŁECZNE**
7. **DYSCYPLINA NAUKOWA: językoznawstwo 75% (227 ECTS) – dyscyplina wiodąca, nauki medyczne 13% (39 ECTS); pedagogika 8% (23 ECTS) i psychologia 4% (11 ECTS).**
8. **Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 300**
 - 1) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: **164**
 - 2) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów w wymiarze większym niż 50% ogólnej liczby punktów ECTS): **156**
 - 3) liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje, realizując zajęcia podlegające wyborowi (co najmniej 5% ogólnej liczby punktów ECTS): 44 ECTS (wynika z wyboru bloku fakultatywnego z jednego obszaru np. Diagnostyka i terapia (12 ECTS) i z wyboru przedmiotu w zakresie wsparcia studentów w procesie uczenia się: radzenie sobie ze stresem/ coaching (2 ECTS) oraz z wyboru seminarium magisterskiego (30 ECTS)
 - 4) liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 ECTS: kierunek studiów przyporządkowany jest między innymi do nauk humanistycznych oraz społecznych – **181**
9. **Łączna liczba godzin zajęć na jednolitych studiach magisterskich: 7500, w tym liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: 4095+**
10. **Koncepcja i cele kształcenia:**

Podstawa prawna

Studia magisterskie na kierunku logopedia przygotowują do wykonywania zawodu nauczyciela logopedy i logopedy. Są podstawą do uzyskania kwalifikacji **nauczyciela logopedy** zgodnie ze standardami kształcenia zawartymi w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 ze zm. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela oraz **logopedy w innych placówkach** – zgodnie z Zarządzeniem Nr 132/2024/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dn. 31 grudnia 2024 r. w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju ambulatoryjna opieka specjalistyczna; Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dn. 6 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej (ze zmianami), Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 10 lipca 2023 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami; Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie specjalizacji w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (ze zmianami) oraz Rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 sierpnia 2014 w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (ze zmianami).

Charakterystyka

Koncepcja studiów jednolitych magisterskich z logopedii opiera się na podejściu integrującym wątki językoznawcze, medyczne i psychologiczno-pedagogiczne w celu przygotowania przyszłych specjalistów do pracy z osobami z zaburzeniami mowy i komunikacji. Program studiów uwzględnia zarówno teoretyczne podstawy, jak i praktyczne aspekty zawodu logopedy, umożliwiając studentom rozwój wszechstronnych kompetencji w obszarach diagnozy, terapii oraz profilaktyki zaburzeń mowy.

W ramach modułu językoznawczego studenci zgłębiają wiedzę z zakresu fonetyki, fonologii, morfologii, składni i semantyki. Kluczowym elementem programu są zajęcia poświęcone akwizycji języka, które obejmują zarówno naturalne mechanizmy jego rozwoju, jak i czynniki wpływające na jego zaburzenia. Szczególną uwagę poświęca się rozpoznawaniu i analizie zaburzeń orofacjalnych, które mogą prowadzić do problemów w komunikacji. Ponadto, w programie uwzględniono zagadnienia związane z różnicami językowymi wynikającymi z kontekstów kulturowych i socjolingwistycznych, co pozwala przyszłym logopedom na lepsze zrozumienie indywidualnych potrzeb pacjentów. Nowością będzie wzbogacenie programu studiów o zagadnienia związane z prostym językiem i młodomową. Prosty język, określany jako sposób komunikacji oparty na klarowności, zrozumiałości i minimalizacji barier językowych, jest niezbędny w pracy z osobami z trudnościami w przyswajaniu i rozumieniu informacji, takimi jak osoby z niepełnosprawnościami intelektualnymi, seniorzy czy dzieci afatyczne. Wprowadzenie do programu studiów modułów poświęconych tworzeniu i adaptacji treści w prostym języku pozwoli przyszłym logopedom na skuteczniejsze przekazywanie zaleceń terapeutycznych oraz wspieranie pacjentów w ich codziennej komunikacji. Dodatkowo, rozwijanie umiejętności stosowania prostego języka może wspierać logopedów w pracy z osobami wielojęzycznymi lub o ograniczonych kompetencjach językowych. Natomiast młodomowa, czyli język charakterystyczny dla młodszych pokoleń, pełen

slangowych wyrażen, skrótów i specyficznych konstrukcji, jest kolejnym ważnym obszarem, który powinien znaleźć swoje miejsce w programie studiów logopedii. Znajomość młodomowy pozwoli logopedom lepiej rozumieć potrzeby komunikacyjne adolescentów i efektywnie pracować z nimi w zakresie korekty lub wspierania prawidłowego rozwoju językowego. Wprowadzenie tych zagadnień do programu studiów podkreśli nowoczesne podejście do kształcenia logopedów, które uwzględnia zarówno praktyczne potrzeby pacjentów, jak i zmieniające się realia kulturowo-komunikacyjne w społeczeństwie. Dzięki temu absolwenci będą lepiej przygotowani do pracy z różnorodnymi grupami społecznymi, przyczyniając się do poprawy jakości ich życia i komunikacji.

Moduł medyczny studiów obejmuje podstawy anatomii i fizjologii człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem układu nerwowego, aparatu artykulacyjnego i oddechowego. Wiedza ta jest niezbędna do zrozumienia mechanizmów odpowiedzialnych za zaburzenia mowy oraz do skutecznego planowania terapii. Program kładzie również nacisk na neurologiczne aspekty zaburzeń komunikacji, takich jak afazja, dysartria czy jękanie, oraz na związane z nimi techniki terapeutyczne. Dodatkowo, studenci uczą się o podstawowych zasadach audiologii, co pozwala im na współpracę z innymi specjalistami w zakresie diagnostyki i terapii wad słuchu. Studia integrują oba podejścia, w których studenci analizują przypadki zaburzeń mowy z perspektywy językoznawczej, jak i medycznej. Duży nacisk kładzie się na rozwijanie umiejętności praktycznych poprzez ćwiczenia i warsztaty, w tym trening w zakresie diagnozy i terapii logopedycznej z wykorzystaniem najnowszych narzędzi i technologii.

Praktyki zawodowe, realizowane w placówkach medycznych, edukacyjnych oraz poradniach specjalistycznych, pozwalają studentom zdobyć doświadczenie w pracy z pacjentami w różnym wieku i z różnorodnymi problemami komunikacyjnymi. Program studiów jest także wzbogacony o treści związane z etyką zawodową, psychologią i **pedagogiką**, które wspierają przyszłych logopedów w budowaniu relacji z pacjentami oraz w prowadzeniu terapii dostosowanej do ich indywidualnych potrzeb.

Dzięki zrównoważonemu połączeniu wiedzy językoznawczej, medycznej, pedagogicznej absolwenci studiów są przygotowani do pracy w placówkach ochrony zdrowia, oświaty (jako nauczyciel-logopeda) oraz w sektorze prywatnym, wnosząc wkład w poprawę jakości życia osób z zaburzeniami komunikacji. Absolwent uzyskuje wiedzę w zakresie pedagogiki i psychologii oraz umiejętności w zakresie poszerzonych metod i technik badań logopedycznych dzieci i dorosłych, m.in. badań dzieci w wieku niemowlęcym, przedszkolnym i wczesnoszkolnym, czy seniorów. Oprócz tego absolwent dostaje odpowiednie narzędzia zapewniające właściwy opis i kwalifikację wad wymowy/zaburzeń komunikacji na tle innych jednostek chorobowych (np. genetycznym). Program uwypatnia potrzebę wszechstronnej współpracy z lekarzem, psychologiem i pedagogiem w celu doboru metod i trybu postępowania terapeutycznego w zakresie komunikacji (werbalnej i niewerbalnej).

Elementem wyróżniającym kierunek **logopedia** będzie silne wzmocnienie kompetencji w zakresie diagnozy i terapii zaburzeń mowy na tle funkcji wzrokowych. W zestawie przedmiotów obowiązkowych zaoferowane zostaną studentom zajęcia m.in. z podstaw optometrii, co pozwoli logopedom lepiej rozumieć wpływ układu wzrokowego na rozwój umiejętności czytania i pisanie. Istotny element programu studiów logopedycznych będzie

stanowiąc: wykorzystanie nowoczesnych technologii dotyczących badania parametrów wzroku takich jak refraktor, czy też optometr sakkadyczny, oraz organizacja zajęć w Centrum Symulacji Medycznych UJK, w trakcie których studenci poznają innowacyjne narzędzia diagnostyczne, takie jak systemy oparte na sztucznej inteligencji umożliwiające analizę zaburzeń mowy i języka. Program obejmuje także dodatkowe szkolenia z wykorzystania wirtualnej rzeczywistości.

11. Sylwetka absolwenta

Absolwent studiów **logopedia** ma wiedzę z zakresu językoznawstwa, nauk medycznych, psychologii, pedagogiki dającą uprawnienia do wykonywania zawodu:

1. logopedy w:

- poradniach specjalistycznych;
- poradniach foniatrycznych;
- gabinetach i poradniach logopedycznych w placówkach ochrony zdrowia;
- placówkach prowadzących wczesne wspomaganie rozwoju dziecka;
- instytucjach badawczych i ośrodkach badawczo-rozwojowych;
- instytucjach zajmujących się poradnictwem i upowszechnianiem wiedzy z zakresu logopedii oraz komunikacji językowej;
- specjalistycznych gabinetach logopedycznych (praktyka prywatna),
- instytucjach i placówkach zgodnie z obowiązującym aktualnie stanem prawnym;

2. nauczyciela- logopedy w placówkach oświatowych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji i nauki z dn. 14 września 2023 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (Dz. U. 2023 r. poz. 2102 ze zmianami).

3. Absolwent ma wiedzę m.in. o neurologicznych/biologicznych/genetycznych, rozwojowych/psychologicznych i lingwistycznych podstawach komunikowania się człowieka, o patologii mowy i słuchu, wybranych aspektach terapii mowy i zaburzeń w komunikowaniu o podłożu neurologicznym i rozwojowym. Dysponuje umiejętnościami w zakresie:

- poradnictwa ogólnego obejmującego diagnozę i terapię zaburzeń mowy (oraz komunikacji) o podłożu neurologicznym, genetycznym, rozwojowym w placówkach oświatowych i służby zdrowia;
- projektowania działań profilaktycznych, zapobiegających powstawaniu zaburzeń mowy i komunikacji językowej o podłożu neurologicznym, genetycznym, rozwojowym;
- podejmowania współpracy z członkami środowiska ucznia w celu wspierania jego rozwoju i zaspokajania szczególnych potrzeb edukacyjnych, także w ramach nauczania indywidualnego;

- współpracy z psychologami, pedagogami, lekarzami w celu konsultowania diagnozy i terapii zaburzeń mowy oraz do wspierania działań profilaktycznych nauczycieli, wynikających z programu wychowawczego placówek oświatowych.

4. Absolwent zna język obcy na poziomie biegłości B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy. Potrafi przygotować teksty pisemne i ustne w obcym języku.
5. Uzyskany tytuł magistra daje możliwość ubiegania się o przyjęcie do szkoły doktorskiej oraz podnoszenia kwalifikacji na studiach podyplomowych, poszerzających zakres kompetencji do prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej.

12. EFEKTY UCZENIA SIĘ:

LOGA – logopedia - profil ogólnoakademicki

NAUA – efekty nauczycielskie z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego

W – efekty uczenia się w zakresie wiedzy

U – efekty uczenia się w zakresie umiejętności

K – efekty uczenia się w zakresie kompetencji społecznych

01, 02... - numer kolejnych efektów uczenia się

Symbole efektów uczenia się dla kierunku	Po ukończeniu studiów absolwent:	Odniesienie efektów uczenia się do:	
		uniwersalnych charakterystyk dla danego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (ustawa o ZSK)	charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–7 Polskiej Ramy Kwalifikacji (rozporządzenie MNiSW)

w zakresie WIEDZY w pogłębionym stopniu zna i rozumie:			
LOGA_W01	źródła i miejsce logopedii w nauce oraz jej interdyscyplinarne, przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu	P7U_W	P7S_WK
LOGA_W02	metody badawcze językoznawstwa i logopedii; terminologię z zakresu logopedii, językoznawstwa, psychologii, pedagogiki, medycyny konieczne do wykonywania zawodu nauczyciela-logopedy/ logopedy	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W03	zasady funkcjonowania języka na poziomie fonologicznym, morfologicznym, składniowym i semantycznym, w tym procesy nabywania i rozwoju języka	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W04	mechanizmy przetwarzania języka w mózgu i ich wpływ na rozwój mowy, zasady i procesy akwizycji języka w różnych okresach życia – u dzieci, młodzieży, dorosłych oraz seniorów	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W05	zjawiska patologiczne w języku, takie jak dyslalia, dysglosja, aleksja, agrafia czy dysleksja, dysfonia, afazja, dyzartria, jąkanie, zaburzenia komunikacji w ASD, SLI, mutyzmie	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W06	anatomię i fizjologię układu wzrokowego, słuchowego, nerwowego, oddechowego i artykulacyjnego; mechanizmy związane z zaburzeniami komunikacji i ich wpływ na funkcjonowanie człowieka	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W07	metody diagnozy i terapii zaburzeń słuchu oraz ich wpływ na rozwój językowy i komunikacyjny	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W08	zależności między językiem a środowiskiem społecznym, w tym różnice wynikające z wielojęzyczności i różnorodności kulturowej	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
LOGA_W09	zasady prowadzenia badań w zakresie diagnozy i terapii logopedycznej oraz podstawy analizy statystycznej w obszarze nauk medycznych i humanistycznych	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W10	obcojęzyczną terminologię specjalistyczną z zakresu kierunku studiów na poziomie B2+	P7U_W	P7S_WG

LOGA_W11	zasady ochrony własności przemysłowej, prawa autorskiego; zasady tworzenia i rozwoju przedsiębiorczości	P7U_W	P7S_WK
LOGA_W12	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W13	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia, socjalizacji oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
LOGA_W14	podstawowe zagadnienia psycholingwistyczne i kognitywne istotne dla logopedii, w tym procesy umysłowe związane z odbiorem, przetwarzaniem i interpretacją informacji, rozwój mowy i języka, uczenie się, pamięć, uwagę, emocje i motywacje regulujące zachowanie, a także zróżnicowanie indywidualne obejmujące inteligencję, temperament, osobowość oraz style poznawcze.	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W15	proces rozwoju ucznia od dzieciństwa do wczesnej dorosłości, normę rozwojową, zaburzenia rozwojowe, współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W16	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W17	proces planowania pracy pedagogicznej oraz koncepcje edukacji i różne uwarunkowania tego procesu	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W18	modele współpracy nauczycieli ze specjalistami, rodzicami lub opiekunami oraz modele indywidualizacji lekcji, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć	P7U_W	P7S_WG
LOGA_W19	zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania; zagadnienia wczesnej interwencji logopedycznej	P7U_W	P7S_WG
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI potrafi:			

LOGA_U01	analizować medyczne, biologiczne i neurologiczne podstawy mowy i myślenia; określać ich patomechanizm, etiologię i przyczyny oraz przystosować procedury logopedyczne zgodne ze standardami postępowania logopedycznego, szczególnie w zakresie zaburzeń (niedokształcenia) mowy pochodzenia korowego, niepełnosprawności intelektualnej, otępień, jąkania i nie płynności mowy, mutyzmu, spektrum autyzmu, stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacialnych; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania; planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną;	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U02	analizować i interpretować językoznawcze aspekty zaburzeń mowy; potrafi nazwać i opisać główne paradygmaty językoznawstwa ogólnego; poprawnie posługuje się podstawowymi terminami właściwymi dla nomenklatury opisu systemu języka polskiego w sytuacjach praktycznych związanych z działalnością logopedyczną; potrafi wyodrębnić i nazwać morfologiczne, składniowe i fonologiczne właściwości analizowanych wypowiedzi w kontekście pracy zawodowej;	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U03	analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i organizować działania profilaktyczno-wspomagające funkcje mowne i komunikacyjne	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U04	analizować i stosować diagnostykę logopedyczną i dostosowywać ją do specyfiki placówki; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach o różnej etiologii i przebiegu; szczegółowo rozpoznawać i z perspektywy interdyscyplinarnej wiedzy opisywać mechanizmy rozwoju mowy i jej zaburzenia oraz formułować diagnozy	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U05	opracować programy terapii logopedycznej, stosować i organizować (indywidualne i zespołowe) działania profilaktyczne i wspomagające rozwój komunikacji językowej, dostosowywać rodzaj interwencji do potrzeb i możliwości pacjenta	P7U_U	P7S_UW

LOGA_U06	testować, dobierać metody i narzędzia diagnostyczno-terapeutyczne do różnych zaburzeń komunikacji językowej o różnym podłożu oraz dokonywać ich weryfikacji, także opracowywać nowe metody i narzędzia diagnostyczno-terapeutyczne	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
LOGA_U07	wykorzystywać aktualne koncepcje psychologiczne i pedagogiczne w planowaniu, realizacji, monitorowaniu i ewaluacji procesu wychowania i nauczania oraz pozyskiwać dane do analizowania zachowań, procesów i zjawisk w obszarze edukacji	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U08	zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych, w tym także zajęcia profilaktyczne i opiekuńczo-wychowawcze	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U09	wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych, zastosować interdyscyplinarną wiedzę w organizowaniu warsztatu logopedy	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U10	dostosować własne kompetencje językowe i komunikacyjne do potrzeb pacjenta i jego rodziny; wykorzystać metody AAC, podstawy języka migowego, testować nowe narzędzia komunikacji.	P7U_U	P7S_UW P7S_UK
LOGA_U11	obsługiwać programy komputerowe do analizy głosu i zaburzeń słuchu.	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U12	współdziałać z innymi osobami (nauczycielami/ terapeutami/ lekarzami/rodzicami i opiekunami uczniów) w celu postawienia diagnozy i dostosowania terapii do potrzeb i możliwości pacjenta; kierować zespołami specjalistów, podejmować i wyznaczać zadania	P7U_U	P7S_UO P7S_UK
LOGA_U13	posłużyć się wybranym językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego; rozpoznać problemy językowe uwarunkowane bilingwizmem (wielojęzycznością) oraz specjalistyczną terminologią, korzystać z obcojęzycznej literatury fachowej	P7U_U	P7S_UK
LOGA_U14	śledzić i analizować zmiany rozwojowe uczniów w kontekście mowy i języka	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U15	rozpoznawać i interpretować zjawiska społeczne, ukazując ich powiązania z różnymi zakresami pedagogiki, dziedzinami nauk społecznych i humanistycznych	P7U_U	P7S_UW

LOGA_U16	efektywnie i refleksyjnie komunikować się	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U17	nawiązać i utrzymać dialog w sytuacji konfliktowej	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U18	interpretować przebieg zajęć terapeutycznych na podstawie bezpośredniej obserwacji	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U19	diagnozować złożone sytuacje edukacyjne	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U20	rozpoznawać potrzeby ucznia związane z rozwojem uzdolnień i zainteresowań	P7U_U	P7S_UW
LOGA_U21	analizować własne działania pedagogiczne, wychowawcze i wskazywać obszary wymagające modyfikacji; samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka, socjalizacji, wychowania, nauczania-uczenia się oraz krytycznie je oceniać	P7U_U	P7S_UW P7S_UU
LOGA_U22	Potrafi analizować i interpretować zjawiska w otoczeniu niezbędne do wyszukiwania szans na prowadzenie działalności biznesowej/społecznej.	P7U_U	P7S_UW
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów do:			
LOGA_K01	autorefleksji oraz krytycznej oceny posiadanej wiedzy, jej wzbogacania; wykorzystania wiedzy i kompetencji w rozwiązywaniu problemów naukowych, zawodowych oraz analizy zdarzeń logopedycznych; jest gotów do działania w sposób przedsiębiorczy w nowych i zmiennych sytuacjach	P7U_K	P7S_KK
LOGA_K02	wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych i logopedycznych	P7U_K	P7S_KK
LOGA_K03	okazywania empatii dzieciom, uczniom, innym osobom potrzebującym wsparcia i pomocy oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej i działania na rzecz podtrzymywania etosu zawodowego, odpowiedzialnego pełnienie ról zawodowych.	P7U_K	P7S_KK P7S_KO

LOGA_K04	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjne; podejmowani działań na rzecz poprawy jakości pracy przedszkola, szkoły, placówki oświatowej; profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie lub grupie wychowanków;	P7U_K	P7S_KK P7S_KR
LOGA_K05	samodzielnego pogłębiania wiedzy specjalistycznej;	P7U_K	P7S_KK P7S_UK
LOGA_K06	współpracy z otoczeniem oraz aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania edukacyjne, współpracy z nauczycielami/ terapeutami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy, skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami, w celu poszerzania swojej wiedzy; a także do pracy w zespołach interdyscyplinarnych, do podejmowania wiodącej roli w zespołach diagnostyczno-terapeutycznych, ukierunkowywania postępowania terapeutów i nauczycieli	P7U_K	P7S_KK P7S_KO P7S_KR

Ponadto studenci zobowiązani są do osiągnięcia efektów uczenia się opracowanych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela – załącznik nr 3: Standard kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela pedagoga specjalnego, nauczyciela logopedy i nauczyciela prowadzącego zajęcia wczesnego wspomagania rozwoju dziecka.

**OPIS SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ ZWIĄZANYCH Z KWALIFIKACJAMI UPRAWNIAJĄCYMI DO WYKONYWANIA
ZAWODU NAUCZYCIELA LOGOPEDY**

	Po ukończeniu studiów absolwent	Odniesienie efektów uczenia się do:
--	---------------------------------	-------------------------------------

Symbole efektów uczenia się dla kierunku Kod efektu szczegółowego ze standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela		uniwersalnych charakterystyk dla danego poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (ustawa o ZSK)	charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–7 Polskiej Ramy Kwalifikacji (rozporządzenie MNiSW)
w zakresie WIEDZY w pogłębionym stopniu zna i rozumie:			
NAUA_W01 E.1L.W1.	medyczne podstawy logopedii; biologiczne podstawy mowy i myślenia; anatomię i fizjologię układu nerwowego; podstawy audiologii i foniatrii; zaburzenia głosu; zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone; podstawy ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W02 E.1L.W2.	językoznawcze podstawy logopedii; fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; teoretyczne podstawy wiedzy o języku, podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; fonetykę akustyczną i wizualną	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W03 E.1L.W03	psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; podstawy neuropsychologii; rozwój i kształtowanie mowy dziecka; psycholingwistykę rozwojową; psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka i myślenia dziecka;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W04 E.2L.W 1	zasady diagnostyki logopedycznej czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych oraz postępowania rehabilitacyjnego w zaburzeniach połykania;	P7U_W	P7S_WG

	zagadnienia wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenia mowy pochodzenia korowego, rodzajów zaburzeń wymowy (dyslalii), zaburzeń płynności mówienia – jąkania i gielkotu, mutyzmu wybiórczego, afazji, dyzartrii; zasady diagnozy i terapii logopedycznej, w tym osób z niepełnosprawnością intelektualną, osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz osób z dyzartrią; metodykę postępowania logopedycznego i zasady konstruowania programów terapii logopedycznej; zagadnienia tyflologopedii, surdologopedii, gerontologopedii i onkologopedii, z podstawami rehabilitacji głosu po laryngektomii; metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej.		
NAUA_W05 E.3L.W1.	zadania charakterystyczne dla przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
NAUA_W06 E.3L.W2.	organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz program wychowawczo-profilaktyczny	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
NAUA_W07 E.3L.W3.	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
NAUA_W08 B.1.W1.	pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W09 B.1.W2.	proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny; rozwój procesów poznawczych (myślenia, mowy, spostrzegania, uwagi, pamięci); rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania; normę rozwojową; rozwój w kontekście wychowania; dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów; zaburzenia zachowania; zagadnienia nieśmiałości i nadpobudliwości;	P7U_W	P7S_WG

NAUA_W10 B.1.W3.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W11 B.1.W4.	proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W12 B.2.W1.	pedagogikę jako dyscyplinę naukową: umiejscowienie pedagogiki wśród dziedzin nauk społecznych i humanistycznych, zakresy pedagogiki, paradygmaty pedagogiczne, podstawowe pojęcia pedagogiczne, w tym wychowania, kształcenia, edukacji i samowychowania;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W13 B.2.W2.	teorie pedagogiczne, w tym nurty i kierunki, oraz konteksty normatywne, personalistyczne i społeczne w pedagogice; zagadnienia pedagogiki autorytarnej i nieautorytarnej, emancypacji i krytyczności w naukach o wychowaniu oraz antypedagogiki;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W14 B.2.W3.	uwarunkowania edukacji, miejsca powstawania relacji edukacyjnych, kultury, ideologii, zagadnienie ekonomii w kontekście edukacji, zmiany i wyzwania edukacyjne XXI wieku;	P7U_W	P7S_WK
NAUA_W15 B.2.W4.	funkcje wychowania, proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; zagadnienia przymusu i swobody w wychowaniu, wychowania jako wspomagania rozwoju, wychowania adaptacyjnego i emancypacyjnego, podmiotowości w	P7U_W	P7S_WG

	wychowaniu; podstawowe środowiska wychowawcze: rodzinę, grupę rówieśniczą i szkołę; style i postawy wychowawcze; konteksty wychowania; źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania; style wychowania;		
NAUA_W16 B.2.W5.	proces planowania pracy pedagogicznej: cel, formy, środki i metody kształcenia; sposoby konstruowania pracy pedagogicznej nakierowanej na cel; zagadnienie ukrytego programu szkoły;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W17 B.2.W6.	formy aktywności dziecka, w tym naukę i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W18 B.2.W7.	zagadnienia związane ze szkołą jako instytucją wychowawczą: środowisko społeczne klasy i szkoły, autokratyzm i demokrację w szkole, ukryty program szkoły, postawy nauczycieli i uczniów, pracę z grupą rówieśniczą, tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i w szkole, metody wychowawcze i ich skuteczność, problematykę umiejętności i trudności wychowawczych, konfliktów w klasie i w rodzinie, błędów wychowawczych, granic i mierników oddziaływań wychowawczych, kryzysu szkoły, zasad współpracy rodziny i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W19 B.2.W8.	zagadnienia związane z zawodem nauczyciela: role zawodowe nauczyciela, wzór osobowy, postawę i kunszt nauczycielski, powinności nauczyciela i rozwój zawodowy, program wewnętrzny nauczyciela, przygotowanie zawodowe nauczyciela, etykę nauczycielską, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela i wychowawcy, konieczność doksztalcenia i doskonalenia zawodowego jako warunków awansu zawodowego, problem stresu i wypalenia zawodowego nauczycieli – przyczyny, symptomy, strategie zaradcze, choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela i profilaktykę w tym zakresie;	P7U_W	P7S_WK
NAUA_W20 B.2.W9.	działania profilaktyczne w szkole: konstruowanie klasowych i szkolnych programów wychowawczo-profilaktycznych, promocję i ochronę zdrowia uczniów; diagnozę nauczycielską w kontekście działań profilaktycznych; zagadnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia;	P7U_W	P7S_WK

NAUA_W21 B.2.W10.	proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole – rolę przedszkola, szkoły i rodziny; zagadnienia dojrzałości szkolnej, przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz obowiązku szkolnego;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W22 B.2.W11.	rolę kontaktów społecznych ucznia, w tym w grupie rówieśniczej, koleżeństwa, przyjaźni i konfliktów wśród uczniów; rolę osób znaczących i autorytetów; zagadnienia zmiany autorytetów, kryzysu autorytetu nauczyciela, rodzica i opiekuna, buntu okresu dorastania i jego funkcji; zagrożenia w wychowaniu młodzieży; podkultury młodzieżowe;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
NAUA_W23 B.2.W12.	cel pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi w przedszkolu i uczniami w szkole na różnych etapach edukacyjnych; istotę programu wychowawczego; zagadnienia edukacji zdrowotnej, bezpieczeństwa dzieci w przedszkolu i uczniów w szkole oraz poza nimi (zajęcia terenowe, wycieczki); potrzebę ochrony zdrowia dziecka, w tym zdrowia psychicznego; znaczenie edukacji dla bezpieczeństwa i dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych;	P7U_W	P7S_WG
NAUA_W24 B.2.W13.	doradztwo zawodowe: proces wspomagania ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia; znaczenie przygotowania uczniów do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy; pojęcia rynku edukacyjnego i rynku pracy, drogi rozwoju zawodowego; znaczenie uczenia się przez całe życie.	P7U_W	P7S_WK
NAUA_W25 B.3.W1.	specyfikę przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i program realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego;	P7U_W	P7S_WG P7S_WK
NAUA_W26 B.3.W2.	zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.	P7U_W	P7S_WG
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI potrafi:			

NAUA_U01 E.1L.U1.	analizować medyczne podstawy logopedii; analizować i określać biologiczne podstawy mowy i myślenia; wyjaśniać anatomię i fizjologię układu nerwowego; analizować i stosować podstawy audiologii i foniatrii, ortodoncji, psychopatologii i psychiatrii, neurologii, neonatologii i fizjoterapii w logopedii; analizować zaburzenia głosu, zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U02 E.1L.U2	analizować językoznawcze podstawy logopedii; analizować i stosować fonetykę i fonologię współczesnego języka polskiego; analizować teoretyczne podstawy wiedzy o języku; prezentować podstawowe zagadnienia z zakresu słowotwórstwa języka polskiego, składni i fleksji języka polskiego; prezentować podstawowe pojęcia i główne teorie socjolingwistyki; analizować i interpretować fonetykę akustyczną i wizualną;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U03 E.1L.U3	analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U04 E.2L.U1.	analizować i stosować diagnostykę logopedyczną czynności prymarnych i odruchów orofacjalnych; planować i realizować postępowanie rehabilitacyjne w zaburzeniach połykania; planować i realizować wczesną interwencję logopedyczną; określać opóźniony rozwój mowy w diagnozie i terapii, niedokształcenie mowy pochodzenia korowego, zaburzenia wymowy (dyslalie); planować i realizować diagnozę i terapię osób z niepełnosprawnością intelektualną; określać zaburzenia płynności mówienia – jąkania i gielkotu; stosować tyflogologopedię i surdologologopedię oraz metody wychowania słuchowego i językowego; diagnozować i analizować mutyzm wybiórczy; planować i realizować diagnozę i terapię logopedyczną osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; diagnozować afazję i prowadzić jej terapię; planować i realizować pracę logopedyczną z pacjentem z dyzartrią; planować i realizować metodykę rewalidacji indywidualnej; stosować gerontologopedię i onkologopedię z podstawami	P7U_U	P7S_UW

	rehabilitacji głosu po laryngektomii; przeprowadzać diagnozę i konstruować programy terapii logopedycznej, z metodyką postępowania logopedycznego.		
NAUA_U05 E.3L.U1.	wyciągać wnioski z obserwacji pracy nauczycieli, ich interakcji z dziećmi i uczniami oraz sposobu, w jaki planują i przeprowadzają zajęcia dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i terapeutyczne	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U06 E.3L.U2.	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych, dydaktycznych i terapeutycznych przez nauczycieli lub terapeutów;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U07 E.3L.U3.	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U08 E.3L.U4.	zaplanować i przeprowadzić zajęcia pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U09 E.3L.U5.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.	P7U_U	P7S_UW P7S_UK
NAUA_U10 B.1.U1.	obserwować procesy rozwojowe uczniów;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U11 B.1.U2.	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U12 B.1.U3.	skutecznie i świadomie komunikować się;	P7U_U	P7S_UK
NAUA_U13 B.1.U4.	porozumieć się w sytuacji konfliktowej	P7U_U	P7S_UK P7S_UW

NAUA_U14 B.1.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U15 B.1.U6.	rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia ucznia	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U16 B.1.U7.	identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U17 B.1.U8.	radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;	P7U_U	P7S_UU
NAUA_U18 B.1.U9.	zaplanować, na podstawie świadomej autorefleksji, działania na rzecz rozwoju zawodowego;	P7U_U	P7S_UU
NAUA_U19 B.2.U1.	rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U20 B.2.U2.	rozpoznawać i identyfikować style i nurty wychowania w praktyce edukacyjnej i w działaniach opiekuńczo-wychowawczych;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U21 B.2.U3.	zaprojektować podstawowe zajęcia opiekuńczo-wychowawcze;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U22 B.2.U4.	zaprojektować działania profilaktyczne w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U23 B.2.U5.	zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego;	P7U_U	P7S_UU
NAUA_U24 B.2.U6.	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U25 B.2.U7.	nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym;	P7U_U	P7S_UO

NAUA_U26 B.3.U1.	zaobserwować funkcjonowanie dziecka, ucznia i nauczyciela w życiu przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty;	P7U_U	P7S_UW
NAUA_U27 B.3.U2.	dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.	P7U_U	P7S_UW
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH jest gotów do:			
NAUA_K01 E.1L.K1.	autorefleksji nad rozwojem zawodowym	P7U_K	P7S_KR
NAUA_K02 E.1L.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych	P7U_K	P7S_KR
NAUA_K03 E.2L.K1. B.2.K1	okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy;	P7U_K	P7S_KR P7S_KO
NAUA_K04 E.2L.K2. B.2.K2	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej	P7U_K	P7S_KR P7S_KO
NAUA_K05 E.2L.K3. B.2.K3	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej	P7U_K	P7S_KR
NAUA_K06 E.2L.K4. B.2.K4	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.	P7U_K	P7S_KK
NAUA_K07 E.3L.K1. B.3.K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	P7U_K	P7S_KR
NAUA_K08 B.1.K1.	ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej;	P7U_K	P7S_KK

NAUA_K09 B.1.K2.	poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania	P7U_K	P7S_KK
---------------------	---	-------	--------

13. ZAJĘCIA WRAZ Z PRZYPISANYMI DO NICH PUNKTAMI ECTS, EFEKTAMI UCZENIA SIĘ I TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI:

Przedmioty (Zajęcia)		Minimaln a liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do efektów uczenia się na kierunku
PRZEDMIOTY (ZAJĘCIA) KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO:		25		
1	etykieta językowa	2	Aksjologia wypowiedzi – wprowadzenie; etyka słowa w dyskursach publicznych (polityka, media, reklama); etyka słowa w pracy zawodowej; agresja werbalna – pośrednie i bezpośrednie akty agresji słownej, przyczyny, cele, konsekwencje; wulgaryzmy w języku; perswazja, retoryka, erystyka; perswazja a manipulacja; argumentacja a prakseologia działania; zasada stosowności; grzeczność językowa; zwroty adresatywne; formuły fatyczne; wzorce zachowania werbalnego; szablony wypowiedzi; dobór narzędzi językowych w procesie estetyzacji wypowiedzi; rejestr nieformalny (potoczny) i formalny (oficjalny, publiczny) – wyznaczniki stylistyczne	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W06 LOGA_W08 LOGA_U08 LOGA_U09 LOGA_K03 LOGA_K05 NAUA_W06
2	język obcy	13	Słownictwo specjalistyczne właściwe dla studiowanego kierunku studiów. Język funkcyjny (dyskusje, interpretacje danych statystycznych, wykresów, prezentacje, np.: artykułów, wyników badań). Streszczenia publikacji, pracy dyplomowej, artykułów specjalistycznych lub inne prace pisemne właściwe dla studiowanego kierunku studiów. Elementy tłumaczenia. Treści	LOGA_W10 LOGA_U13 LOGA_K01

			gramatyczne: powtórzenie i ugruntowanie najważniejszych zagadnień gramatycznych (praktycznie i specjalistycznie uwarunkowanych). Funkcje językowe: pozwalające studentom na porozumiewanie się w języku obcym, wyrażanie opinii, argumentowanie, wykonywanie streszczeń publikacji specjalistycznych właściwych dla studiowanego kierunku, dokonywanie prezentacji.	
3	nowe media	2	Analiza nowych mediów w kontekście historycznym i współczesnym. Nowe media – implikacje kulturowe, językowe i edukacyjne. Media społecznościowe i ich rola w edukacji	LOGA_W01 LOGA_U15 LOGA_K01
4	ochrona własności przemysłowej i prawa autorskiego	1	Pojęcie utworu, prawa autorskie osobiste i majątkowe. Dozwolony użytek. Prawa pokrewne. Wynalazek, wynalazek biotechnologiczny oraz patent. Znaki towarowe oraz prawa ochronne na znaki towarowe. Wzory przemysłowe, wzory użytkowe.	LOGA_W11 LOGA_U22 LOGA_K05
5	przedmioty w zakresie wsparcia studentów w procesie uczenia się: radzenie sobie ze stresem/ coaching	2	Przedmiot: Radzenie sobie ze stresem: Wprowadzenie do problematyki stresu Definicja i istota stresu. Różnice między stresem pozytywnym (eustres) a negatywnym (dystres). Źródła i przyczyny stresu w życiu osobistym i zawodowym. Modele stresu psychologicznego (np. model Lazarusa i Folkman). Mechanizmy stresu i jego konsekwencje. Fizjologiczne reakcje organizmu na stres (reakcja walki lub ucieczki). Krótkoterminowe i długoterminowe skutki stresu na zdrowie. Psychologiczne konsekwencje przewlekłego stresu (np. wypalenie zawodowe, lęk, depresja). Stres a odporność psychiczna. Strategie radzenia sobie ze stresem (problem-focused vs. emotion-focused coping).	LOGA_W01 LOGA_W13 LOGA_U00 LOGA_U21 LOGA_K02 LOGA_K03

			Techniki relaksacyjne (oddychanie przeponowe, progresywna relaksacja Jacobsona, trening autogenny Schultza). Mindfulness i medytacja jako sposoby obniżenia stresu. Ćwiczenia fizyczne i ich wpływ na stres. Przedmiot: coaching: definicja coachingu i jego odróżnienie od terapii, mentoringu i doradztwa. Kluczowe kompetencje coacha według ICF (International Coaching Federation). Modele coachingu: GROW, SMART, TGROW, COACH. Coaching jako narzędzie rozwoju osobistego i zawodowego. Proces coachingowi. Etapy procesu coachingowego (budowanie relacji, diagnoza, ustalanie celów, monitorowanie postępów). Techniki zadawania pytań w coachingu. Umiejętność aktywnego słuchania. Feedback w procesie coachingowym. Narzędzia i techniki coachingowe.	
6	przedsiębiorczość	1	Pojęcie i rodzaje przedsiębiorczości. Przedsiębiorca – pojęcie, zachowania i klasyfikacje. Determinanty wewnętrzne i zewnętrzne rozwoju przedsiębiorczości. Przedsiębiorczość a przedsiębiorstwo. Uwarunkowania, założenie i prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Obszary przedsiębiorczości – przedsiębiorczość rodzinna, kobiet, akademicka, społeczna, intelektualna.	LOGA_W11 LOGA_U22 LOGA_K01
7	techniki informacyjno-komunikacyjne	2	Podstawowe narzędzia: MS Word. Przykłady stosowania zaawansowanych narzędzi, automatyczny spis treści, tabel, rycin, w tym korekcji pisowni, dzielenia wyrazów, style, formularze; Wykorzystanie arkusza kalkulacyjnego MS Excel do	LOGA_W01 LOGA_U06 LOGA_K02

			rozwiązywania zadań; Formatowanie komórek, sposoby ich wyświetlania. Arkusz kalkulacyjny jako narzędzie do rozwiązywania prostych problemów numerycznych; podstawowe funkcje matematyczne, logiczne i statystyczne, funkcje logiczne. Makra w arkuszu kalkulacyjnym; Współpraca edytora tekstu i arkusza kalkulacyjnego, export i import danych. Tworzenie i edycja wykresów. Bazy danych: podstawowe formy organizacji informacji w bazach danych. Tworzenie prezentacji multimedialnych. Sieć internetowa, dostępne przeglądarki, wyszukiwanie informacji, przetwarzanie pozyskanych informacji, komunikatory	
8	teksty kultury w przestrzeni komunikacyjnej	2	Spuścizna kulturowa i cywilizacyjna na scenie komunikacyjnej ludzkości. Tekst literacki (poezja) i artystyczny (malarstwo, fotografia, film, moda, plakat, kolaż, mem, teledysk) jako medium komunikacji (wymiany idei, myśli i różnych znaków kulturowych). Sztuka uliczna jako ważny kanał komunikacji społecznej. Poznanie wybranych tekstów kultury (wysokiej i popularnej) obecnych na scenie komunikacyjnej w przeszłości i współcześnie; próba odczytania ich znaczeń w zależności od predyspozycji osobistych i społecznych oraz poziomu wiedzy o znakach, symbolach, kodach (pejzaż semiotyczny a klasyczne i współczesne teksty kultury, sztuki, literatury). 3. Poznanie podstawowych definicji i pojęć ważnych w komunikacji kulturowej (m.in. tekst kultury, kontekst kulturowy, symbol, alegoria i alegoreza, ikonologia, iluzja, analiza, interpretacja, reinterpretacja, wartościowanie tekstu kultury, polemika z tekstem kultury, semiotyka, przekład intersemiotyczny,	LOGA_W01 LOGA_U15 LOGA_U21 LOGA_K01 LOGA_K06

			intertekstualność, ekfaza, zapożyczenia, plagiat. Różne poziomy interpretacji tekstów kultury; tekst kultury jako obszar negocjacji znaczeń; relacja między intencją twórcy a sposobem interpretacji jego przekazu; znaczenie kontekstu tekstów kultury; znaczenie języka treści oraz znaków symbolicznych; problem reinterpretacji oraz nadinterpretacji tekstu kultury; kultura interaktywna i zmiany komunikacyjne.	
PRZEDMIOTY (ZAJĘCIA) KIERUNKOWE				
MEDYCZNE PODSTAWY LOGOPEDII		37 ECTS		
1	audiologia	6	Podstawy anatomii i fizjologii narządu słuchu, typologia zaburzeń słuchu. przyczyny uszkodzeń słuchu, podstawowe schorzenia narządu słuchu; objawy i przyczyny wybranych zaburzeń zachodzących w narządach głosu, mowy i słuchu; metody diagnostyczne w zakresie oceny jakościowej i ilościowej ubytku słuchu; zasady funkcjonowania urządzeń wspomagających słyszenie (implant słuchowy, aparat słuchowego, systemu FM); możliwości terapeutycznych stosowanych w leczeniu zaburzeń narządu słuchu, ogólne zasady wykonywania badań diagnostycznych. Zna aparaturę stosowaną w diagnostyce zaburzeń słuchu, interpretacja badań audiometrycznych; Badania przesiewowe słuchu Metody badania słuchu (subiektywne i obiektywne). Etiologia zaburzeń słuchu u dzieci. Wskazania do chirurgicznego leczenia niedosłuchów u dzieci. Aparaty słuchowe, protezowanie słuchu. Diagnoza audiologiczna. Interpretacja wyników podstawowych badań audiologicznych. Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego – diagnoza i terapia. Badania audiologiczne w praktyce.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W09 LOGA_W10 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_K01 LOGA_K02

2	edukacja prozdrowotna	2	Zdrowie a edukacja zdrowotna. Kształtowanie zachowań zdrowotnych u dzieci i młodzieży. Szkoła promująca zdrowie. Rozwój, zdrowie i potrzeby człowieka w różnych przedziałach wiekowych. Scenariusze gier i zabaw ruchowych. Program profilaktyki zdrowia.	LOGA_W01 LOGA_U05 LOGA_U12 LOGA_K04
3	foniatria	3	Podstawowe pojęcia w foniatryi i audiologii. Prawidłowy rozwój mowy. Czynności narządów mowy. Badanie narządu mowy. Postępowanie w ankyloglosji. Fizjologiczny rozwój głosu. Patologia w foniatryi: opóźniony rozwój mowy, niewydolność podniebiennie-gardłowa, zaburzenia mowy w niedosłuchach, zaburzenia płynności mowy. Patologia głosu. Nieprawidłowości fonacyjne. Metody foniatrycznego badania krtani. Higiena głosu u osób pracujących głosem. Terapia zaburzeń emisyjnych. Podstawy fizyczne audiologii. Anatomia narządu słuchu. Elementy fizjologii słyszenia. Subiektywne i obiektywne badanie słuchu: audiometria tonalna, audiometria impedancyjna, OAE, badania elektrofizjologiczne. Odczyt audiometryczny. Przyczyny i rodzaje niedosłuchu. Zasady protezowania słuchu, wskazania do wszczepienia implantów ślimakowych. Terapia dzieci z implantem ślimakowym	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W06 LOGA_U01 LOGA_U12 LOGA_K02 LOGA_K05
4	medyczne podstawy logopedii (genetyka, patologia, anatomia, fizjologia, embriologia)	4	Wybrane zagadnienia z anatomii, fizjologii i patofizjologii człowieka. Budowa i funkcje układu nerwowego, narządów głosu, mowy i słuchu oraz układu ruchu. Wybrane schorzenia mające wpływ na powstawanie wad wymowy i trudności z mówieniem, np .powiększone migdały, zapalenia krtani, alergie, częste infekcje ucha. Genetyka i embriologia człowieka. Podstawowe pojęcia z dziedziny genetyki. Organizacja genomu człowieka.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U08 LOGA_K01 LOGA_K05

			Zespoły chorobowe uwarunkowane genetycznie. Genetyczna diagnostyka prenatalna. Zaburzenia rozwojowe – skazy i wady wrodzone. Wady rozwojowe w okresie prenatalnym. Zapobieganie wadom rozwojowym uwarunkowanym środowiskowo. Prawidłowe odżywianie dziecka w okresie: niemowlęcym, poniemowlęcym, przedszkolnym, szkolnym oraz w wieku dojrzewania Problemy medyczne dzieci urodzonych przedwcześnie	
5	pierwsza pomoc przedmedyczna	1	Umiejętności wykonania resuscytacji krążeniowo-oddechowej u dorosłych i dzieci. Wykorzystania automatycznego defibrylatora. Wykonania automatycznej defibrylacji. Postępowanie w przypadku ciała obcego w drogach oddechowych u dorosłych i dzieci. Postępowanie we wstrząsie anafilaktycznym. Postępowanie w przypadku zawału mięśnia sercowego. Postępowanie w przypadku udaru mózgu. Postępowanie w przypadku zatruc. Postępowanie w przypadku wychłodzenia lub przegrzania organizmu. Postępowanie w przypadku krwotoku wewnętrznego. Postępowanie w przypadku ostrych schorzeń brzucha. Postępowanie w przypadku napadu astmy oskrzelowej.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U19 LOGA_K01 LOGA_K02 NAUA_W07
6	podstawy fizjoterapii	2	Podstawowe zagadnienia dotyczące kinezyjologii i biomechaniki ruchu człowieka. Ontogeneza motoryczna w pierwszym roku życia. Kamienie milowe w rozwoju ruchowym małego dziecka. Przedstawienie nieprawidłowych wzorców posturalnych w pierwszym roku życia i ich odniesienie do motoryki kompleksu orofacjalnego. Logopeda w zespole terapeutycznym. Płaszczyzna współpracy między fizjoterapeutą i logopedą. Wprowadzenie do neurorozwojowych metod fizjoterapeutycznych. Zaburzenia	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02

			posturalne oraz asymetrię idiopatyczną i symptomatyczną niemowląt. Zaburzenia ośrodkowej koordynacji nerwowej (ZOKN) jako nieprawidłowości w spontanicznej motoryce, odruchach i reakcjach posturalnych niemowlęcia. Rozpoznawanie zaburzeń umiejętności prymarnych i sekundarnych narządu mowy człowieka powstałych na tle dysfunkcji rozwoju motorycznego. Wpływ postawy ciała (wady postawy) na funkcje prymarne oraz artykulację. Dysfunkcje kompleksu ustno-twarzowego. Studia przypadków.	
7	podstawy neurologii osób dorosłych	2	Mózgowa organizacja mowy i języka. Neuroobrazowe badania mózgu. Neuropsychologiczne i logopedyczne sposoby badania języka. Plastyczność mózgu w służbie terapii logopedycznej. Neurony lustrzane- fakty i mity. Choroby neurodegeneracyjne. Struktury mózgowe odpowiedzialne za powstawanie mowy. Zaburzenia komunikacji w epilepsji. Udar i wylew i ich konsekwencje dla rozwoju mowy. Podstawy badania neurologicznego na tle zaburzeń komunikacyjnych. Współpraca neurologa z logopedą.	LOGA_W13 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U04 LOGA_U09 LOGA_K05 LOGA_K06
8	podstawy optometrii w diagnozie funkcji wzrokowych	2	Budowa i funkcje oka oraz jego rola w procesie komunikacji. Znaczenie ostrości wzroku, pola widzenia i percepcji wzrokowej w rozwoju mowy i języka. Powiązanie układu wzrokowego z układem nerwowym i mowy. Funkcje wzrokowe istotne dla rozwoju mowy i komunikacji. Koordynacja wzrokowo-ruchowa a artykulacja. Rola percepcji wzrokowej w przetwarzaniu językowym. Znaczenie widzenia obuocznego w rozwoju funkcji poznawczych i komunikacyjnych. Diagnostyka optometryczna w kontekście logopedii. Podstawowe metody badania wzroku i ich	LOGA_W06 LOGA_W09 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U08 LOGA_K02 LOGA_K06

			zastosowanie w ocenie dzieci z zaburzeniami mowy. Badanie akomodacji, konwergencji i ruchów sakkadowych w kontekście rozwoju językowego. Testy wzrokowe pomocne w diagnostyce logopedycznej (np. testy percepcji wzrokowej). Zaburzenia funkcji wzrokowych a problemy logopedyczne. Wpływ dysfunkcji wzrokowych na rozwój mowy i komunikacji (np. niedowidzenie, zez, zaburzenia percepcji wzrokowej). Powiązania między trudnościami w czytaniu i pisaniu a deficytami optometrycznymi. Przykłady przypadków klinicznych. Ćwiczenia wspomagające rozwój funkcji wzrokowych w pracy logopedy.	
9	porażenie nerwu twarzowego w praktyce logopedycznej	2	Anatomia i fizjologia nerwu twarzowego (nervus facialis). Przyczyny uszkodzeń nerwu twarzowego: infekcje, urazy, choroby neurologiczne. Objawy zaburzeń: asymetria twarzy, trudności w mimice, problemy z połykiem i mową. Rozpoznawanie stopnia uszkodzenia (np. porażenie Bella, uszkodzenie centralne i obwodowe). Ocena funkcji mięśni twarzy: mimika, napięcie mięśniowe, zakres ruchów. Analiza zaburzeń artykulacyjnych, fonacyjnych i związanych z połykiem. Współpraca z neurologami i fizjoterapeutami w diagnozie i terapii. Terapia manualna nerwu twarzowego.	LOGA_W03 LOGA_W06 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U10 LOGA_K03
10	psychiatria dzieci i młodzieży	2	Biologiczne i psychospołeczne uwarunkowania zaburzeń rozwoju dziecka. Opóźnienia w rozwoju upośledzenia umysłowe. Charakterystyczne zaburzenia: autyzm, ADHD, psychozy dziecięce – ich wpływ na edukację, rozwój, możliwości korekcyjne. Problemy nauki wczesnoszkolnej w kontekście zaburzeń rozwojowych: „4 D”: (dysleksja, dysgrafia, dysortografia,	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U08 LOGA_K01 LOGA_K02

			dyskalkulia). Pomoc psychologiczna i pedagogiczna dla dzieci z zaburzeniami rozwojowymi. Studia przypadków	
11	staw żuchwowy w praktyce logopedycznej	2	Anatomia i fizjologia stawu skroniowo-żuchwowego (SSŻ). Budowa stawu skroniowo-żuchwowego: elementy kostne, więzadła, chrząstka stawowa. Mechanika ruchu SSŻ: ruchy otwierania, zamykania, boczne i protruzji. Unerwienie i unaczynienie stawu w kontekście funkcji mowy i połykania. Przyczyny dysfunkcji SSŻ: bruksizm, wady zgryzu, stres, urazy. Objawy dysfunkcji SSŻ: trzaski, ból, ograniczony zakres ruchu, asymetria w ruchu żuchwy. Wpływ zaburzeń SSŻ na funkcje orofacialne: artykulacja, połykanie, żucie. Diagnostyka logopedyczna dysfunkcji SSŻ. Obserwacja funkcji żuchwy: zakres ruchu, symetria, napięcie mięśni. Testy funkcjonalne w ocenie SSŻ: palpacja, test otwierania ust, analiza dźwięków stawu. Współpraca z ortodontą, fizjoterapeutą i stomatologiem w diagnozie SSŻ. Terapia ruchowa stawu skroniowo-żuchwowego: ćwiczenia rozluźniające mięśnie żwacze i mięśnie skroniowe, trening ruchowy: poprawa zakresu ruchu i symetrii pracy żuchwy, techniki wzmacniające mięśnie stabilizujące SSŻ.	LOGA_W03 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U10 LOGA_K03
12	symulacje terapeutyczne w logopedii	2	Wprowadzenie do symulacji medycznych: Czym są symulacje medyczne i jakie mają znaczenie w kształceniu logopedów?, cele i zasady pracy w środowisku symulacyjnym. Etapy prowadzenia symulacji: przygotowanie, realizacja, debriefing. Diagnoza logopedyczna w symulacjach. Techniki obserwacji i oceny pacjenta w warunkach klinicznych. Wykorzystanie narzędzi diagnostycznych w symulacji (np. próby artykulacyjne, badanie funkcji połykania). Symulacje przypadków nagłych, np. pacjenta z	LOGA_W06 LOGA_W19 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U09 LOGA_K01 LOGA_K05

			nagłym pogorszeniem stanu neurologicznego. Rozpoznawanie sytuacji wymagających natychmiastowego działania i wezwania pomocy. Wykorzystanie technologii w logopedii, wirtualna rzeczywistość (VR) i rozszerzona rzeczywistość (AR) w symulacjach logopedycznych.	
13	wstęp do neurologii dziecięcej	2	Anatomia i fizjologia układu nerwowego – podstawy. Rozwój mózgu. Czynniki wpływające na rozwój mózgu. Zaburzenia rozwoju psychoruchowego dziecka. Podstawy badania neurologicznego. Zaburzenia mowy u dzieci – rozwój dominacji mózgowej, rozwojowe zaburzenia mowy. Wybrane zaburzenia neurorozwojowe: Zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD), zaburzenia ze spektrum autyzmu. Wybrane choroby i zespoły o podłożu genetycznym i metabolicznym. Padaczka i drgawki w różnych okresach życia. Wady rozwojowe układu nerwowego i zaburzenia komunikacyjne wynikające z wczesnego uszkodzenia mózgu. Encefalopatia niedotlenieniowo-niedokrwienna noworodków, neuroprotekcja; inne przyczyny uszkodzeń OUN w okresie prenatalnym i noworodkowym – zaburzenia komunikacyjne. Wybrane choroby nerwowo-mięśniowe u dzieci. Zaburzenia ruchowe: przemijające zaburzenia ruchowe, dystonie, mioklonie. Parkinsonizm, tiki. Choroby demielinizacyjne OUN, stwardnienie rozsiane. Choroby naczyniowe mózgu u dzieci: udar niedokrwieny, przemijające niedokrwienie mózgu, krwotoczny udar mózgu; zaburzenia komunikacyjne. Ataksje i choroby mózdzku. Studium przypadku. Neuroplastyczność. Postępowanie terapeutyczne w neurorehabilitacji pediatrycznej. Formy neurorehabilitacji	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02

			pediatrycznej. Badania dodatkowe w neurologii: obrazowanie w neurologii dziecięcej, badania neurofizjologiczne (EMG, ENG, EEG), badania psychologiczne w neurologii rozwojowej. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi (ADHD), zaburzenia ze spektrum autyzmu. Studium przypadku – określenie problemów logopedycznych i propozycje terapii. Wodogłowie. Studium przypadku. Dystrofie mięśniowe. Studium przypadku. Analiza i interpretacja językoznawczych aspektów zaburzeń mowy. Encefalopatia u noworodków przedwcześnie urodzonych. Urazy głowy. Szczególne powikłania urazów głowy i późne następstwa. Dziecko po udarze mózgu. Studium przypadku. Profilaktyka wtórna. Analiza i interpretacja językoznawczych aspektów zaburzeń mowy. Objawy neurologiczne w przebiegu wybranych chorób – opisy przypadków klinicznych. Określenie patomechanizmu, etiologii i przyczyn oraz propozycja terapii logopedycznej.	
14	wstęp do ortodoncji	2	Przedmiot i zadania ortodoncji. Zasady leczenia ortodontycznego. Budowa anatomiczna twarzoczaszki. Rozwój funkcji pokarmowych. Profilaktyka ortodontyczna. Etiologia wad narządu żucia (wrodzonych i nabytych). Definicje wad zgryzu. Wady wymowy u osób z wadami zgryzu (dotylnych, doprzednich i zgryzów otwartych). Współpraca logopedy z ortodontą	LOGA_W01 LOGA_W06 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_K02 LOGA_K05
15	zaburzenia komunikacji o podłożu neurologicznym	3	Obwodowe i ośrodkowe mechanizmy mowy. Podstawy funkcjonalnej neuroanatomii mowy i języka. Podział zaburzeń mowy o podłożu neurologicznym, wskazanie ich miejsca w klasyfikacjach. Przegląd zaburzeń mowy o charakterze	LOGA_W03 LOGA_W06 LOGA_W08 LOGA_W02 LOGA_U05

			neurologicznym ze wskazaniem m.in. ich istoty i głównych objawów klinicznych.	LOGA_U03 LOGA_K01 LOGA_K02
LINGWISTYCZNE PODSTAWY LOGOPEDII		152 ECTS		
16	afazja z metodyką postępowania logopedycznego	3	Afazja – ustalenia definicyjne. Neuroanatomiczne i neuropsychologiczne podstawy afazji. Klasyczne i współczesne typologie afazji. Mechanizmy zaburzeń językowych w afazji – ujęcie psycholingwistyczne i neurolingwistyczne. Afazja a inne zaburzenia mowy o podłożu neurologicznym. Standard diagnozy pacjenta z afazją. Modele postępowania terapeutycznego – podejście tradycyjne, neurorehabilitacyjne, kognitywno-komunikacyjne. Interdyscyplinarna współpraca w procesie rehabilitacji chorego z afazją. Symptomatologia różnych postaci afazji i jej implikacje dla komunikacji językowej. Analiza przypadków klinicznych – różne typy afazji. Analiza błędów językowych pacjentów z afazją. Diagnozowanie afazji – analiza protokołów badań logopedycznych i neuropsychologicznych. Modele postępowania terapeutycznego – podejście tradycyjne, neurorehabilitacyjne, kognitywno-komunikacyjne. Strategie usprawniania funkcji językowych i komunikacyjnych u pacjentów z afazją. Opracowanie planu terapii dla pacjenta z afazją – plan krótko- i długoterminiowy. Dobór materiałów terapeutycznych. Wykorzystanie w procesie terapii metod komunikacji wspierającej i alternatywnej (ACC). Nowe neurotechnologie w terapii chorych z afazją. Ocena skuteczności terapii – metody ewaluacji i monitorowania postępów. Samoocena i refleksja etyczna nad rolą logopedy w procesie rehabilitacji osób z afazją.	LOGA_W06 LOGA_W02 NAUA_W05 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K06

17	antropolingwistyka	2	Definicja, zakres, podstawowe cechy antropolingwistyki. Narodziny antropolingwistyki jako nauki. Antropolingwistyka jako odbicie systemu leksykalnego słownictwa możliwe do uchwycenia w korpusach językowych. Najnowsze korpusy językowe i narzędzia internetowe badacza w kontekście antropolingwistyki. CLARIN-PL w kontekście platformy do gromadzenia danych do badań antropolingwistycznych. Korpusomat w kontekście aplikacji do gromadzenia danych do badań antropolingwistycznych. Warsztaty tworzenia korpusów w kontekście antropolingwistyki.	LOGA_W03 LOGA_U02 LOGA_K01 NAUA_U02
18	diagnoza i terapia logopedyczna w mowie rozszczepowej	2	Mowa rozszczepowa - termin, etiologia, objawy. Standard postępowania logopedycznego nad dzieckiem z rozszczepem wargi i podniebienia. Wczesna opieka logopedyczna nad dzieckiem z rozszczepem wargi i podniebienia. Ukryty podśluzówkowy rozszczep podniebienia. Nosowanie – implikacje diagnostyczno-terapeutyczne. Rehabilitacja logopedyczna w mowie rozszczepowej w ujęciu holistycznym	LOGA_W08 LOGA_W09 NAUA_W04 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U08 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_U06 NAUA_U12 LOGA_K06 NAUA_K06
19	diagnoza i terapia logopedyczna w zespołach wad wrodzonych	2	Zaburzenia komunikacji o podłożu genetycznym Charakterystyka wybranych zespołów genetycznych.	LOGA_W02 LOGA_W08 LOGA_W09

			Modele funkcjonowania językowego w wybranych zespołach genetycznych Zespół Downa w terapii logopedycznej Zaburzenia komunikacji językowej u dzieci z zespołem Retta Zespół Aspergera – diagnoza i terapia Zaburzenia mowy w zespole Gillesa de la Toure e’a Zaburzenia mowy towarzyszące adrenoleukodystrofii Porozumiewanie się dziecka z zespołem kociego krzyku Zaburzenia mowy u jednostki z zespołem Angelmana. Studia przypadków.	LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K03
20	diagnoza, terapia i wspieranie rodziny	3	Podstawowe pojęcia i definicje .Modele rodziny i ich funkcjonowanie. Współczesne wyzwania i zagrożenia dla rodzin. Metody i narzędzia diagnozy rodziny. Problemy i kryzysy w rodzinie. Kryzysy rozwojowe i sytuacyjne w rodzinie. Problemy wychowawcze i ich diagnoza. Przemoc domowa, uzależnienia, konflikty rodzinne. Rozwód i jego konsekwencje dla rodziny. Rodziny dysfunkcyjne i ich specyfika. Terapia rodzin – podejścia i metody. Podstawy terapii rodzinnej – podejście systemowe. Terapia behawioralno-poznawcza w pracy z rodziną. Terapia narracyjna i psychodynamiczna w pracy z rodziną. Wsparcie psychologiczne dla rodzin w kryzysie	LOGA_W01 LOGA_W02 NAUA_W01 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U09 NAUA_U01 NAUA_U03 NAUA_U04 LOGA_K01 LOGA_K04 LOGA_K05 NAUA_K01 NAUA_K05 NAUA_K06

21	dokumentacja logopedyczna	2	Karty pacjentów, karty badań mowy, dzienniki zajęć, plany pracy itp.; umiejętności praktyczne w zakresie samodzielnego prowadzenia dokumentacji logopedycznej; prezentacja metod i sposobów elektronicznego prowadzenia dokumentacji logopedycznej, a także pokaz materiałów multimedialnych przydatnych w pracy logopedy umożliwiających dokumentowanie przebiegu wykonywania czynności zawodowych.	LOGA_W09 LOGA_W17 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_K01 LOGA_K03 NAUA_W06 NAUA_K01 NAUA_K03
22	dysfagia w procesie terapeutycznym	2	Dysfagia – terminologia Przyczyny dysfagii Rodzaje dysfagii Objawy dysfagii Skala objawów dysfagii- diagnoza Studia przypadków Dysfagia a wybiórczość pokarmowa Postępowanie terapeutyczne w dysfagii	LOGA_W09 LOGA_W19 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U11 LOGA_K03 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K03
23	dysfonia z metodyką postępowania logopedycznego	2	Dysfonia – ustalenia terminologiczne Przyczyny dysfonii Objawy dysfonii Rodzaje dysfonii Studia przypadków Programowanie terapii dysfonii	LOGA_W08 LOGA_W05 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U11

				LOGA_K01 NAUA_U02
24	dyslalia z metodyką postępowania terapeutycznego	4	Dyslalia jako zaburzenie komunikacji językowej. Różne klasyfikacje dyslalii. Cechy charakterystyczne poszczególnych typów zaburzeń wymowy: sygmatyzm, rotacyzm, kappacyzm, gammacyzm, lambdacyzm, betacyzm, mowa bezdźwięczna, rynolalia, opóźniony rozwój mowy (alalia prolongata). Standardy postępowania logopedycznego w wypadku dyslalii (diagnoza, programowanie terapii, terapia). Badanie wymowy. Wymowa dziecięca a wada wymowy. Metodyka usuwania wad wymowy. Techniki wywoływania głosek. Współpraca z rodzicami. Przyczyny i skutki wad wymowy. Profilaktyka powstawania wad wymowy. Ćwiczenia stymulujące rozwój mowy dziecka. Transkrypcja zaburzonych fonemów. Zniekształcenia fonemów języka polskiego na tle wad wymowy. Dokumentowanie i odsłuchiwanie zaburzonej fonetycznie mowy na nośnikach elektronicznych. Programy akustyczne do rejestrowania mowy. Analiza wydźwięku fonetycznego na tle innych prozodycznych cech mowy.	LOGA_W03 LOGA_W04 LOGA_U03 LOGA_U05 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K03 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K01 NAUA_K02 NAUA_K03
25	dyzartria z metodyką postępowania logopedycznego	2	Dyzartria- terminologia; rodzaje dyzartrii; etiologia. Metody logopedyczne w terapii dyzartrii. Diagnozowanie logopedyczne pacjenta z dyzartrią Metody kształcenia głosu pacjenta z dyzartrią Kształcenie głosu w dyzartrii. Klasyczne metody kształcenia głosu. Elektroniczne aparaty dźwiękowe w rehabilitacji pacjenta z dyzartrią.	LOGA_W05 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U10 LOGA_K01 NAUA_W04

			Etapy postępowania logopedycznego w dysfazii	NAUA_U04 NAUA_K05
26	elementy etnolingwistyki i socjolingwistyki	2	Definicja etnolingwistyki i socjolingwistyki. Związki między językiem, kulturą i społeczeństwem. Rola języka w kształtowaniu tożsamości kulturowej i społecznej Język jako narzędzie komunikacji i wyrażania wartości kulturowych . Koncepcja obrazu świata w języku. Związek języka z mentalnością i światopoglądem danej społeczności Kategoryzacja rzeczywistości w różnych językach. Język jako nośnik mitów, wierzeń i tradycji. Wariacyjność językowa w kontekście socjolingwistycznym. Dialekty, gwary, socjolekty i idiolekty. Rejestry i style językowe w różnych sytuacjach komunikacyjnych Język a hierarchia społeczna (język elitarności, prestiżu, język środowiskowy). Metody badań w etnolingwistyce i socjolingwistyce: etnografia komunikacji. Badania terenowe i wywiady językowe. Analiza korpusowa i badania statystyczne w socjolingwistyce.	LOGA_W01 LOGA_W08 LOGA_U02 LOGA_U15 LOGA_K02 LOGA_K04 NAUA_U02
27	elementy leksykologii i leksykografii	1	Leksykologia: definicja, przedmiot badań, działy, związki z innymi dyscyplinami. Terminy: wyraz, leksem, jednostka leksykalna. Frazeologia, frazematyka, paremiologia. Słowniki frazeologiczne. Definiowanie znaczenia: koncepcje znaczenia, teoria pól znaczeniowych, relacje semantyczne między leksemami (polisemia, homonimia, synonimia i antonimia). Przegląd słowników homonimów, synonimów, antonimów. Słownictwo jako interpretacja świata (koncepcja językowego obrazu świata i rola słownictwa w jego tworzeniu, stereotypy językowe, neologizmy w rozwoju mowy dziecka, błędy leksykalne w	LOGA_W03 LOGA_U02 LOGA_K01 NAUA_U02

			zaburzeniach mowy). Słowniki stereotypów i symboli ludowych. Zróżnicowanie słownictwa.	
28	emisja głosu	2	Podstawy fizjologii i anatomii głosu. Mechanizm wydobywania dźwięku. Oddychanie jako podstawa emisji głosu. Rodzaje oddychania (piersiowe, przeponowe, przeponowo-żebrowe). Ćwiczenia oddechowe poprawiające kontrolę nad głosem. Wykorzystanie przepony w emisji głosu. Rola strun głosowych w emisji dźwięku. Wibracje i napięcie mięśni krtani. Prawidłowa artykulacja głosek (samogłoski, spółgłoski). Ćwiczenia poprawiające dykcję i precyzję wymowy. Praca nad barwą i siłą głosu. Higiena głosu.	LOGA_W02 NAUA_W05 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K05
29	etyka zawodowa	2	Definicja etyki i etyki zawodowej. Różnica między etyką a prawem. Zasady moralne i wartości w pracy zawodowej. Znaczenie etyki zawodowej dla społeczeństwa i gospodarki. Rola kodeksów etycznych w kształtowaniu postaw zawodowych. Znaczenie samoregulacji zawodowej. Odpowiedzialność cywilna, karna i dyscyplinarna. Konsekwencje naruszenia zasad etyki zawodowej. Mechanizmy kontroli i sankcje w organizacjach zawodowych. Rola sumienia w podejmowaniu decyzji zawodowych. Dylematy etyczne w pracy zawodowej. Studia przypadków (case studies), analiza realnych sytuacji. Korupcja, nepotyzm i nadużycia w pracy zawodowej. Etyka biznesu i odpowiedzialność społeczna. Etyka zawodowa w dobie technologii i digitalizacji. Prywatność i ochrona danych osobowych (RODO). Etyczne wyzwania związane z rozwojem sztucznej inteligencji.	LOGA_W12 LOGA_U07 LOGA_U21 LOGA_K03 LOGA_K04

30	fonetyka artykulacyjna i fonologia	3	Pojęcie fonetyki i fonologii; Pojęcie fonemu i głoski; Układ artykulacyjno-fonacyjny; Zasady opisu samogłosek (trójkąt i czworobok); Samogłoski języka polskiego; Spółgłoski języka polskiego; Różnice między wymową a pisownią; Wymowa tzw. nosówek; Upodobnienia; Fonem i głoska; Układ artykulacyjno-fonacyjny; Zasady opisu samogłosek (trójkąt i czworobok); Samogłoski języka polskiego; Charakterystyka artykulacyjna podziału spółgłosek; Spółgłoski języka polskiego; Zasady zapisu fonetycznego; Realizacja samogłosek i spółgłosek w izolacji, w nagłosie, w śródgłosie, w wygłosie; Mowa łączona; Przycisk, rytm, intonacja; Rola akcentu	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W06 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K05 NAUA_U02
31	informatyka dla logopedów	2	Technologie informacyjne w pracy logopedy – przegląd oprogramowania. Wykorzystanie Internetu w logopedii. Oprogramowanie wspierające komunikację (Harpo). Tworzenie pomocy logopedycznych w programie PowerPoint.	LOGA_W09 LOGA_U06 LOGA_U11 LOGA_K02
32	jąkanie i niepełność mówienia z metodyką postępowania terapeutycznego	3	Termin, etiologia i objawy jąkania i niepełności mówienia. Jąkanie o charakterze neurologicznym. Typy jąkania. Jąkanie i niepełność mówienia a opóźniony rozwój mowy. Objawy jąkania i niepełności mówienia. Diagnoza jąkania i niepełności mówienia. Terapia jąkania i niepełności mówienia	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K05
33	kognitywizm	2	Znaczenie w umyśle, języku i kulturze. Kategoryzowanie świata (prototypy, teorie i relatywizm językowy). Porządkowanie wiedzy o świecie (ramy w umyśle). Odwzorowania między ramami	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W14

			(metafora). Odwzorowania wewnątrz ram (metonimia jako proces poznawczy i kulturowy). Wewnątrz- i międzykulturowe zróżnicowanie metafor. Ucieleśniony umysł (rola schematów wyobrażeniowych). Różne sposoby konstruowania świata (uwaga, osąd i porównanie, perspektywa, ogólna struktura). Konstruowanie znaczenia w dyskursie (przestrzenie mentalne). Amalgamaty pojęciowe.	LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02
34	komunikacja językowa i jej zakłócenia	2	Proces komunikacji językowej – podstawowe pojęcia; strategie nadawczo-odbiorcze w komunikacji; zakłócenia w porozumiewaniu się – przyczyny i skutki; rodzaje zakłóceń – indywidualne, grupowe, społeczne; sposoby niwelowania barier komunikacyjnych; skuteczność komunikowania w dyskursach specjalistycznych; szczególne typy komunikacji (terapeuta – pacjent; nauczyciel – uczeń); kultura języka w komunikacji	LOGA_W16 LOGA_W08 LOGA_U15 LOGA_U09 LOGA_U17 LOGA_K05 LOGA_K06
35	komunikacja wspomagająca i alternatywna	2	Terminy: komunikacja alternatywna i wspomagająca. Osoba niemówiąca – przyczyny Metody komunikacji alternatywnej i wspomagającej Program Magdaleny Grycman. Diagnoza poziomu komunikacyjnego według ICF – teoria. Diagnoza poziomu komunikacyjnego według ICF- zajęcia praktyczne Konstruowanie zajęć dla dzieci niemówiących z wykorzystaniem AAC Studia przypadków. Tworzenie pomocy	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_K01 LOGA_K02
36	konstruowanie programów terapeutycznych	2	Etapy, zasady, strategie postępowania logopedycznego, począwszy od diagnozy logopedycznej, poprzez ustalenie indywidualnego planu terapii i ewaluacji terapii. Narzędzia, metody, środki i pomoce mające zastosowanie w procesie diagnozy i terapii logopedycznej – kryteria wyboru. Projekty diagnostyczno-terapeutyczne postępowania logopedycznego w	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W09 LOGA_U01 LOGA_U03

			przypadku: dyslalii, dyzartrii, niedokształcenia mowy pochodzenia korowego, niedokształcenia mowy w autyzmie, niedokształcenia mowy towarzyszące niepełnosprawności intelektualnej, niedokształcenia mowy w przypadku niedosłuchu. Zasady współpracy z innymi specjalistami, a także z rodziną/opiekunami. Projektowanie przez studentów programów indywidualnych terapii logopedycznych dostosowanych do wyników diagnozy; projektowanie scenariuszy zajęć logopedycznych, a także samodzielne przygotowanie pomocy dydaktycznych dostosowanych do indywidualnego przypadku; planowanie przebiegu postępowania logopedycznego (plany pracy, plany terapii); oraz ich prezentacja i omówienie podczas zajęć	LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U11 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K05 NAUA_W06 NAUA_K02 NAUA_K05
37	kreatywne pisanie	2	Genologia i cechy dystynktywne różnych rodzajów tekstów (tekst literacki, formy dziennikarskie, formy komunikacji internetowej etc.); strony autorskie, Internet jako forum prezentacji twórczości własnej. Metodologie twórczego pisania; media a formy gatunkowe wypowiedzi pisemnej. Kreatywne pisanie różnych tekstów użytkowych i artystycznych, uwzględniające konkretne potrzeby związane z wykonywaniem zawodu logopedy oraz indywidualne preferencje studentów	LOGA_W03 NAUA_W16 LOGA_U06 LOGA_U16 LOGA_K03 LOGA_K05
38	kultura języka	4	Poprawność językowa jako podstawowy składnik kultury języka. System językowy, norma, uzus. Innowacja językowa. Błąd językowy. Kryteria poprawności językowej. Wydawnictwa poprawnościowe. Poradnictwo językowe. Zasady normatywnej wymowy polskiej. Dykcja. Akcent w języku polskim. Artykulacja w języku polskim. Uproszczenia i upodobnienia artykulacyjne.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W08 LOGA_U02 LOGA_K01

			Poprawność w zakresie fleksji. Poprawność w zakresie słowotwórstwa. Zagadnienia poprawności składniowej. Zagadnienia poprawności leksykalnej i frazeologicznej. Podstawowe zasady pisowni polskiej. Zasady oznaczania samogłosek i spółgłosek oraz ich pisowni. Użycie wielkiej i małej litery. Pisownia łączna lub rozdzielna. Pisownia skrótów i skrótowców. Zasady pisowni nazw własnych. Zasady dzielenia wyrazów. Zasady transkrypcji i transliteracji. Specyfika polskiej interpunkcji. Funkcje znaków interpunkcyjnych.	NAUA_U02
39	logopedia artystyczna z impostacją głosu	3	Praca nad suprasegmentalną płaszczyzną języka. Ćwiczenia dykcji. Operowanie oddechem podczas prezentacji tekstów. Elementy mowy scenicznej. Anatomia i fizjologia narządu głosowego. Rodzaje fonacji. Rodzaje oddychania a prawidłowe appoggio. Funkcja rezonatorów głosowych. Cechy prawidłowej emisji głosu. Artykulacja w wymowie. Akcent zdaniowy. Akcent proparoksytoniczny (daktyliczny). Rejestry głosowe. Rodzaje głosów ludzkich. Organizacja pracy na zajęciach z impostacji głosu. Masaż relaksacyjny narządu głosotwórczego. Interpretacja wierszy oraz krótkich scenek aktorskich.	LOGA_W02 LOGA_W04 LOGA_W06 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K03
40	logorytmika	2	Rodzaje ćwiczeń logorytmicznych. Ćwiczenia rytmiczne-rytmizacja tekstów. Ćwiczenia muzyczno-ruchowe, jako forma stymulacji dziecka. Zastosowanie metody C. Orffa. Zastosowanie elementów metody E. Jaquesa-Dalcroz'a. Realizacja ćwiczeń metody Batii-Strauss. Piosenka – układanie własnych akompaniamentów rytmicznych z zastosowaniem instrumentów perkusyjnych	LOGA_W02 LOGA_W17 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U09 LOGA_K02 LOGA_K06

41	metodologia badań logopedycznych	2	Termin metodologia badawcza. Różnice pomiędzy metodą terapeutyczną a naukową. Procedura badania naukowego w logopedii Metody ilościowe w logopedii. Metody jakościowe w logopedii. Planowanie badań logopedycznych. Omówienie wybranych metodologii badawczych stosowanych w logopedii. Charakterystyka wybranych metodologii badawczych związanych z zaburzeniami komunikacji. Planowanie naukowego badania logopedycznego. Struktura badania naukowego. Badania jakościowe w logopedii. Badania ilościowe w logopedii. Formułowanie wniosków badawczych. Próby badawcze	LOGA_W02 LOGA_W05 LOGA_W04 LOGA_W08 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U08 LOGA_K01 LOGA_K02
42	metody pracy logopedy	2	Diagnoza logopedyczna – zasady postępowania, schemat badania logopedycznego, etapy diagnozy logopedycznej. Badania uzupełniające. Dobór metod, narzędzi, środków i pomocy w diagnozie logopedycznej. Zaprezentowanie pełnego badania logopedycznego jako podstawy rzetelnej diagnozy, a następnie prawidłowo prowadzonej terapii. Terapia logopedyczna – cele terapii, zasady terapii, etapy postępowania terapeutycznego; Dobór metod, narzędzi, środków i pomocy w terapii logopedycznej; Szczegółowe metody logopedyczne (oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne i inne); Metody lingwistyczne wykorzystywane w terapii logopedycznej; Metody pedagogiczne wykorzystywane w terapii logopedycznej; Metody psychologiczne wykorzystywane w terapii logopedycznej; Metody medyczne wspomagające terapię logopedyczną; Metody korekcji logopedycznej. Przegląd stosowanych metod ze względu na sposób wywoływania dźwięku i ze względu na udział pacjenta; Rodzaje pomocy logopedycznych – prezentacja dostępnych na	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W05 LOGA_W07 LOGA_W08 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U08 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K05 LOGA_K06

			rynku wydawniczym; Zajęcia terapii logopedycznej jako jednostka metodyczna. Przygotowanie zajęć i pomocy. Metody pracy logopedycznej w spektrum autyzmu i niepełnosprawnościach sprzężonych Studia przypadków. Diagnoza logopedyczna u osób z zaburzeniami rozwojowymi i neurologicznymi, zasady postępowania, schemat badania logopedycznego, etapy diagnozy logopedycznej. Badania uzupełniające. Dobór metod, narzędzi, środków i pomocy w diagnozie logopedycznej. Zaprezentowanie pełnego badania logopedycznego jako podstawy rzetelnej diagnozy, a następnie prawidłowo prowadzonej terapii. Terapia logopedyczna osób zaburzeniami komunikacji o podłożu rozwojowym i neurologicznym – cele terapii, zasady terapii, etapy postępowania terapeutycznego; Dobór metod, narzędzi, środków i pomocy w terapii logopedycznej; Szczegółowe metody logopedyczne (oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne i inne); Rodzaje pomocy logopedycznych – prezentacja dostępnych na rynku wydawniczym; Zajęcia terapii logopedycznej jako jednostka metodyczna. Przygotowanie zajęć i pomocy.	
43	młodomowa	2	Charakterystyka młodomowy, definicja i funkcje. Ewolucja młodzieżowego slangu – od tradycyjnych form (np. gwar środowiskowych) do współczesnych wariantów związanych z internetem i technologią. Słownictwo i frazeologia języka młodzieży: analiza neologizmów, zapożyczeń, skrótów, akronimów. Zapożyczenia z języka angielskiego i ich adaptacja fonetyczna, morfologiczna i semantyczna. Wulgaryzmy i język potoczny w młodomowie – ich funkcje i kontekst użycia.	LOGA_W01 LOGA_W04 LOGA_W08 LOGA_U01 LOGA_U08 LOGA_U14 LOGA_K01 LOGA_K02

			Młodomowa a technologie cyfrowe: język mediów społecznościowych, specyfika komunikacji na TikToku, Instagramie, Discordzie czy Snapchacie. Emojis, GIF-y, memy jako elementy języka wizualnego. Skróty i akronimy w komunikacji internetowej i SMS-ach (np. "LOL", "BTW", "IMHO"). Zjawisko powstawania nowych form gramatycznych i leksykalnych w wyniku komunikacji online (np. ironiczne użycie caps locka, pisownia fonetyczna). Kreatywność i humor językowy: mechanizmy tworzenia nowych słów w młodomowie: metafory, metonimie, modyfikacje istniejących słów. Język a tożsamość pokoleniowa: młodomowa jako narzędzie budowania odrębności pokoleniowej. Różnice językowe między pokoleniami – „dziadersi” vs. „zoomersi”.	NAUA_U02
44	mowa osób laryngektomowanych	2	Mowa zastępcza, mowa laryngektomowanych- wyjaśnienie terminologiczne. Etiologia. Wykształcenie mowy przełykowej. Nauka mowy przy pomocy sztucznej krtani Pseudoszept Artykulacja po laryngektomii całkowitej Inne sposoby komunikacji po laryngektomii całkowitej Elektroniczne aparaty dźwiękowe. Studia przypadków.	LOGA_W03 LOGA_W06 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U10 LOGA_K03 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K03
45	mózgowe porażenie dziecięce w praktyce logopedy	2	Mózgowe porażenie dziecięce- termin Przyczyny mózgowego porażenia dziecięcego Zaburzenia komunikacyjne w mózgowym porażeniu dziecięcym	LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U04

			Metody terapii logopedycznej w mózgowym porażeniu dziecięcym. Studia przypadków. Diagnostyka różnicowa.	LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U09 LOGA_K03
46	nauka o języku	11	Język jako system znaków. Językoznawstwo jako gałąź semiotyki. Działy językoznawstwa. Podsystemy języka. Morfologia – fleksja. Deklinacja rzeczowników, przymiotników, liczebników i zaimków. Koniugacja czasowników. Morfologia – słowotwórstwo. Kategorie słowotwórcze rzeczowników, przymiotników, przysłówków i czasowników. Gniazda słowotwórcze. Składnia – podstawowe pojęcia. Analiza składniowa zdań pojedynczych i złożonych. Fonologia – podstawowe pojęcia. Analiza cech dystynktywnych procesu mówienia (artykulacja głosek, wymowa wyrazów).	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W08 LOGA_U02 LOGA_U09 LOGA_K01 NAUA_U02
47	niedosłuch z metodyką postępowania terapeutycznego	2	Ogólna problematyka uszkodzeń słuchu – terminologia oraz klasyfikacja uszkodzeń słuchu. Konsekwencje głuchoty w sferze fizycznej, psychicznej, zawodowej i społecznej. Metody nauczania niesłyszących – rys historyczny, współczesne metody pracy z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi z uszkodzonym słuchem. Rola i znaczenie wychowania słuchowego. Terapia osób z niedosłuchem. Surdopedagogika (pacjent, rodzina pacjenta, otoczenie). Odczytywanie mowy z ust. Charakterystyka metody oralnej, oralno-słuchowej, migowej, kombinowanej, totalnej komunikacji, bimodalnej, fonogestów. Komunikacja interpersonalna osób z uszkodzonym słuchem. Werbalne i niewerbalne metody porozumiewania się z osobami słabo słyszącymi i niesłyszącymi – mowa dźwiękowa, język migowy (PJM), język	LOGA_W01 LOGA_W06 LOGA_U04 LOGA_U09 LOGA_U11 LOGA_K02 NAUA_U04 NAUA_K02

			migany(SJM). Daktylografia jako metoda wspomagająca komunikację językową	
48	opieka logopedyczna nad osobami przewlekłe chorymi	2	Choroba przewlekła – ustalenia terminologiczne Wybrane zaburzenia mowy i języka współwystępujące z chorobami przewlekłymi Pielęgnacja jamy ustnej w chorobach przewlekłych Zaburzenia mowy i komunikacji w chorobach onkologicznych Powikłania postcovidowe w terapii logopedycznej Wspomaganie logopedyczne osób w zespole zamknięcia Postępowanie logopedyczne w zaburzeniach mowy i języka w chorobach przewlekłych.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_K03 LOGA_K05
49	opóźniony rozwój mowy	2	Rozróżnienie pomiędzy rozwojem mowy opóźnionym a zaburzonym; definicje i klasyfikacje opóźnionego rozwoju mowy; etiologia i objawy opóźnionego rozwoju mowy; zapoznanie z podstawowymi metodami diagnozowania i stymulowania rozwoju mowy i języka dziecka z opóźnionym rozwojem mowy Developmental Language Disorder (DLD): Zapoznanie z terminem, etiologią i objawami. Rozwój świadomości językowej. DLD a niedokształcenie mowy o typie afazji. DLD a dysleksja rozwojowa.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_U01 LOGA_U03 LOGA_U06 LOGA_U12 LOGA_K01 LOGA_K05 NAUA_W04 NAUA_U04 NAUA_K06
50	podstawy gerontologopedii	2	Starość- problemy terminologiczne. Diagnozowanie języka w starości. Najczęstsze zaburzenia języka i komunikacji u osób starszych. Profilaktyka zaburzeń komunikacji u osób starszych	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W04 LOGA_U01

			Terapia logopedyczna – studia przypadków. Gerontologopedia (logopedia gerontologiczna) – przedmiot, metodologia, cele i zadania. Starzenie się pomyślne, starzenie się fizjologiczne, starzenie się patologiczne. Zmiany inwolucyjne zachodzące w organizmie w okresie starości. Psychologiczno-lingwistyczno-społeczne podstawy komunikowania się seniorów. Gerontolingwistyka i jej płaszczyzny badawcze. Pojęcie gerontolektu. Cechy mowy osób starszych. Diagnozowanie mowy w starości. Terapia logopedyczna osób starszych – studia przypadków. Profilaktyka zaburzeń komunikacji u osób starszych. Wspieranie sprawności językowej i komunikacyjnej seniorów. Stereotypy związane ze starością. Ageizm. Style komunikowania się z osobami starszymi (m.in. elderspeak, wtórny baby talk).	LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_K01 LOGA_K03 LOGA_K05 LOGA_K06 NAUA_U02
51	podstawy neurodydaktyki	3	Definicja i znaczenie neurodydaktyki: podstawowe założenia nauczania zgodnego z funkcjonowaniem mózgu. Budowa i funkcjonowanie mózgu w kontekście uczenia się. Mechanizmy uczenia się i pamięci. Mózgowe preferencje uczenia się – indywidualne style poznawcze. Metody nauczania zgodne z neurobiologią uczenia się. Rola multisensorycznego podejścia w edukacji. Motywacja i emocje w procesie uczenia się. Znaczenie ruchu dla pracy mózgu. Metody dydaktyczne dostosowane do funkcjonowania mózgu.	LOGA_W02 LOGA_U04 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_K01 LOGA_K05 LOGA_K02
52	pragmalingwistyka	2	Pragmatyka w języku – podstawowe terminy; prakseologiczne podstawy działania językowego i pozajęzykowego; pragmatyczne strategie nadawczo-odbiorcze w komunikacji; relacje pomiędzy nadawcą i odbiorcą tekstu a systemem znakowym; potrzeby współczesnego użytkownika polszczyzny, elementy aktu	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W08 LOGA_U02 LOGA_U09

			komunikacji, funkcje aktów komunikacyjnych, wykładniki językowe i niewerbalne funkcji aktów komunikacyjnych, celowe i niecelowe zakłócenia aktu komunikacji i ich przyczyny, lokucja, illokucja, perlokucja w aspekcie pragmatycznym; powodzenie aktu mowy; zasady konwersacji według założeń H.P. Grice'a; język ciała w komunikacji; proksemika otoczenia; wybrane strategie językowego oddziaływania na pacjenta; analiza oczekiwań słuchaczy i językowe sposoby ich spełniania; asertywność w komunikacji terapeutycznej. Prosty język.	LOGA_U16 LOGA_K01
53	psycholingwistyka	2	Psycholingwistyka – podstawowe pojęcia i terminy; Najważniejsze koncepcje psycholingwistyczne; Psychologiczne podstawy mowy; Psychologia języka w badaniach nad problemami z mową; Psychologiczne czynniki zaburzające mowę; Czynniki psychologiczne a kompetencje językowe i komunikacyjne. Biologiczne i neurolingwistyczne podstawy mowy; Psychologiczne podstawy mowy; rodzaje zaburzeń rozwoju psychoruchowego dziecka, etiologia, patomechanizmy, diagnozowanie i możliwości terapeutyczne; klasyfikacja zaburzeń mowy i myślenia; psychologia emocji; specyficzne problemy psychologiczne w zakresie komunikacji u dzieci i dorosłych – przyczyny, objawy, terapia.	LOGA_W01 LOGA_W04 LOGA_U03 LOGA_U07 LOGA_K01
54	regionalne odmiany polszczyzny	2	Region: typologia, kryteria wyodrębniania. Ojczyzna i jej regiony. Pojęcie małej ojczyzny. Świadomość symbolicznych granic: opozycja swój – obcy, nazwy mieszkańców miast, regionów i miast, nazywanie innych (obcych) sposobów mówienia. Rola nazewnictwa w tworzeniu poczucia regionalnego. Ekspozycja niejęzykowych kodów kulturowych (regionalne dziedzictwo	LOGA_W01 LOGA_W08 LOGA_U02 LOGA_K02

			kulturowe: mitologizacja regionu – odtwarzanie starych i tworzenie nowych legend; kuchnia regionalna; stroje ludowe; zwyczaje i obyczaje; twarze i osobowości regionu); Językoznawcze badania regionalne, np. regionu kieleckiego: nurt onomastyczny, nurt dialektologiczny, nurt historycznojęzykowy, nurt etnolingwistyczny, nurt socjolingwistyczny; Dialekty i regionalne odmiany polszczyzny na tle typologii odmian współczesnego języka polskiego. Kwestionariusze do badań regionalizmów językowych. Teksty mówionego języka wybranych regionów i słowniki regionalizmów. Typologia regionalizmów językowych. Regionalizmy językowe a kultura języka polskiego. Społeczna waloryzacja regionalizmów językowych; Słowiańskie języki regionalne w Polsce – wizja czy rzeczywistość. Casus kaszubszczyzny. Źródła witalności języka kaszubskiego. Górnośląski kreol. Śląski język literacki. Dialekt. Status mowy śląskiej latach 1990-2010 z perspektywy socjolingwistycznej; Język mieszkańców wybranych miast małopolskich, np. Krakowa, Kielc, Lublina, czy wielkopolskich (np. Poznania); Polszczyzna Kresów południowo- i północno-wschodnich. Przydatność wiedzy o regionalnych odmianach polszczyzny w pracy zawodowej nauczyciela-logopedy.	
55	rewalidacja i terapia osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi	2	Niepełnosprawność sprzężona– terminologia. Typy niepełnosprawności sprzężonej. Objawy zaburzeń komunikacji językowej w poszczególnych typach. Metody diagnozowania mowy i komunikacji w zależności od niepełnosprawności sprzężonej. Metody terapii i rewalidacji w niepełnosprawnościach sprzężonych. Symptomatologia	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W04 LOGA_W07 LOGA_W09 NAUA_W05

			zaburzeń komunikacyjnych na tle niepełnosprawności sprzężonej. Studia przypadków. Wywiad logopedyczny. Procedury diagnostyczne – testy. Metody komunikacji wspomagającej (MAKATON, COGHAMO, PIC, PCS). Alternatywne i wspomagające metody komunikacji- aspekt praktyczny.	NAUA_W09 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U08 LOGA_U10 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_K01
56	rozwój mowy dziecka	2	Stan badań nad mową dziecka. Rozwój subsystemów języka w mowie dziecka. Koncepcje nabywania systemu językowego. Rozwój kompetencji komunikacyjnej dziecka. Dyskurs dziecięcy. Kształcenie sprawności językowej dziecka. Powstawanie funkcji metajęzykowej u dzieci. Opóźniony rozwój mowy. Analiza przypadków. Ocena zdolności komunikacyjnych dziecka. Kwestionariusze do oceny rozwoju mowy dziecka. Badania przesiewowe do wykrywania zaburzeń mowy u dzieci do 6 r.ż. Ćwiczenia wspomagające rozwój podsystemów języka: fonologicznego, morfologicznego, leksykalnego i składniowego. Organizacja zajęć ortofonicznych z dziećmi przedszkolnymi w różnych grupach wiekowych. Współpraca z rodzicami jako element profilaktyki wad wymowy.	LOGA_W03 LOGA_W04 LOGA_W08 LOGA_W14 LOGA_U02 LOGA_U14 LOGA_K01 LOGA_K06
57	schizofazja z metodyką postępowania logopedycznego	2	Schizofazja- terminologia Przyczyny schizofazji	LOGA_W01 LOGA_W02

			Objawy schizofazji Diagnozowanie systemu językowego w schizofazji Terapia Studia przypadków.	LOGA_W03 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K03
58	SLI z metodyką postępowania logopedycznego	2	SLI w opisach zaburzeń mowy Przyczyny SLIA Mechanizm zaburzeń językowych w SLI Symptomy SLI Diagnoza SLI Diagnoza różnicowa- procedura Terapia SLI Studia przypadków Zaburzenia komunikacyjne, zaburzenia rozwoju mowy, zahamowanie rozwoju mowy a brak rozwoju mowy – analiza porównawcza. SLI a inne zaburzenia neurorozwojowe. Brak mowy w rozwoju mowy dziecka – symptomy i zasady postępowania logopedycznego. SLI – zasady diagnozy i postępowania logopedycznego.	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W06 NAUA_W01 NAUA_W02 LOGA_U01 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U08 LOGA_K06 LOGA_K02 LOGA_K03 NAUA_K02 NAUA_K03 NAUA_K06
59	surdologopedia z podstawami języka migowego	3	Rozwój mowy i komunikacji dziecka niedosłyszającego i niesłyszającego.	LOGA_W01 LOGA_W06

			Cechy systemu językowego osób niedosłyszących i niesłyszących Cechy mowy osób niedosłyszących i niesłyszących Rehabilitacja osoby z zaburzeniami słuchu i mowy (metody lingwistyczne i nielingwistyczne) Metoda fonogestów Multimedia w terapii logopedycznej osób niesłyszących i niedosłyszących Język migowy – terminologia SJM a PJM Zasady komunikacji wizualno-przestrzennej Podstawy języka migowego	LOGA_W16 LOGA_U03 LOGA_U09 LOGA_U10 LOGA_K03 NAUA_W05 NAUA_U07 NAUA_K03
60	terapię wspomagającą pracę logopedy: arteterapia, biblioterapia, filmoterapia, muzykoterapia, teleterapia	10	Co to jest bajkoterapia, muzykoterapia, filmoterapia, teleterapia? Cele terapii wspomagających zajęcia logopedyczne Rodzaje zajęć terapeutycznych Cechy dzieł wykorzystywanych do terapii Schemat zajęć z wykorzystaniem metod wspomagających proces logopedyczny Scenariusze dla różnych grup wiekowych	LOGA_W01 LOGA_W15 LOGA_W16 LOGA_U03 LOGA_U09 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_K03
61	trening umiejętności komunikacyjnych (logopeda, dzieci/pacjenci, rodzice)	3	Definicja i znaczenie komunikacji interpersonalnej. Model procesu komunikacji. Bariery komunikacyjne i sposoby ich przezwyciężania. Podstawowe elementy komunikacji. Definicja asertywności i jej znaczenie w relacjach. Różnice między asertywnością, agresją i uległością. Techniki asertywnej komunikacji (np. „komunikat JA”, technika zdartej płyty). Komunikacja w zespole. Empatia i inteligencja emocjonalna w komunikacji. Komunikacja w sytuacjach trudnych i stresujących.	LOGA_W08 LOGA_W16 LOGA_U12 LOGA_U16 LOGA_U17 LOGA_K03 LOGA_K04

			Ćwiczenia praktyczne: symulacje rozmów i scenek sytuacyjnych, analiza przypadków (case study). Trening aktywnego słuchania i asertywności.	
62	trudności w nauce czytania i pisania z metodyką postępowania terapeutycznego	3	Terminologia, etiologia i objawy trudności w czytaniu i pisaniu. Objawy trudności w czytaniu w różnych zaburzeniach komunikacji językowej. Objawy trudności w pisaniu w różnych zaburzeniach komunikacji językowej. Diagnoza trudności w czytaniu i pisaniu w zależności od zaburzenia komunikacyjnego. Terapia trudności w czytaniu i pisaniu w zależności od zaburzenia komunikacyjnego. Rozwój świadomości fonologicznej.	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W04 LOGA_W05 LOGA_W06 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_K01 LOGA_K03 LOGA_K05 LOGA_K06
63	usprawnianie grafomotoryki	2	Definicja i znaczenie sprawności grafomotorycznej. Etapy rozwoju grafomotoryki u dzieci. Czynniki wpływające na rozwój umiejętności pisania. Diagnoza trudności grafomotorycznych. Metody i narzędzia oceny sprawności grafomotorycznej. Dysgrafia – charakterystyka, objawy i sposoby rozpoznawania. Podstawy neurofizjologiczne grafomotoryki. Rola układu nerwowego w kontroli ruchu rąk. Integracja sensoryczna a rozwój grafomotoryczny. Koordynacja wzrokowo-ruchowa i jej znaczenie w pisaniu. Ćwiczenia rozwijające sprawność grafomotoryczną: ćwiczenia ogólnorozwojowe (usprawnianie	LOGA_W15 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U09 LOGA_K01 LOGA_K05

			całego ciała), ćwiczenia manipulacyjne i chwytne dla dłoni i palców, ćwiczenia koordynacyjne (precyzja ruchów, rytm i płynność), techniki relaksacyjne wspomagające kontrolę napięcia mięśniowego, wspomaganie grafomotoryki poprzez zabawę i aktywności plastyczne.	
64	warsztaty obcojęzyczne(przedmiot prowadzony w języku angielskim)	10	Treści leksykalne: słownictwo z zakresu lingwistycznych i medycznych podstaw logopedii Treści gramatyczne: utrwalenie i rozszerzenie struktur gramatycznych na poziomach B1/B2 Funkcje językowe: a. Komunikacyjne (np. przedstawianie się i opisywanie swojej roli zawodowej, zadawanie pytań, udzielanie wyjaśnień i instrukcji, opisywanie problemów, objawów, wyrażanie opinii i uzasadnianie swojego stanowiska, formułowanie zaleceń). b. Zawodowe -specjalistyczne dla logopedii (np. przeprowadzanie wywiadu logopedycznego, opisywanie wyników diagnozy i obserwacji, omawianie planu terapii i jej celów, udzielanie informacji zwrotnej pacjentowi lub rodzicowi). c. Akademickie (streszczanie i parafrazowanie tekstów naukowych, opisywanie badań i metodologii, prezentowanie wyników i wniosków, pisanie krótkich raportów, prezentacji). Ortografie transparentne i nietransparentne. Typy dysleksji. Coltheart Dual reading model. Dysleksja a dwujęzyczność.	LOGA_W03 LOGA_W08 LOGA_W10 LOGA_U10 LOGA_U13 LOGA_U18 LOGA_U14 LOGA_K01 LOGA_K05 NAUA_U02
65	wczesna interwencja logopedyczna	2	Diagnoza wieloprofilowa. Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej i rewalidacyjnej w terapii zaburzeń mowy u dzieci do 7 roku życia. Poradnictwo i instytucje wspierające.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_U02

			Rozwój sprawności motorycznej i manualnej dziecka a sprawność komunikacyjna i językowa. Rozwój spostrzegania wzrokowego dziecka a sprawność komunikacyjna i językowa. Rozwój percepcji słuchowej a rozwój mowy i komunikacji. Rozwój mowy. Rozwój zachowań społecznych i emocji a rozwój kompetencji komunikacyjnej. Kształtowanie się dominacji stronnej.	LOGA_U06 LOGA_K02 LOGA_K05 NAUA_W04 NAUA_U04
66	wczesna nauka czytania	2	Czytanie w ujęciu lingwistycznym. Metody wczesnej nauki czytania. Rozwój świadomości fonologicznej dziecka. Symptomy ryzyka dysleksji. Praca korekcyjno-kompensacyjna z dzieckiem z ryzyka dysleksji. Wczesna nauka czytania- przegląd metod, planowanie zajęć i ćwiczeń. Pomoce terapeutyczne i narzędzia w profilaktyce dysleksji rozwojowej. Analiza studiów przypadków.	LOGA_W04 LOGA_W09 LOGA_U03 LOGA_U05 LOGA_K01 NAUA_U07
67	wprowadzenie do logopedii	2	Podstawy teoretyczne logopedii. Rozwój myśli logopedycznej w Polsce. System opieki logopedycznej w Polsce oraz w Unii Europejskiej. Postępowanie logopedyczne (diagnoza, programowanie terapii, terapia). Metody i zasady pracy logopedycznej. Profilaktyka logopedyczna. Budowa i działanie narządów koniecznych do porozumiewania się. Mowa i jej składniki. Proces przyswajania mowy w rozwoju człowieka. Mechanizmy zaburzeń wymowy. Język a poznanie. Poziomy organizacji systemu językowego. Rodzaje kompetencji uczestniczących w procesie komunikacji. Klasyfikacja zaburzeń mowy, głosu i zdolności komunikacyjnej. Podstawowe kryteria i podziały zaburzeń porozumiewania się językowego. Typy zaburzeń mowy i ich cechy charakterystyczne.	LOGA_W01 LOGA_U02 LOGA_K05 LOGA_K06
68	wykład monograficzny	6	Wykład monograficzny jest poświęcony szczegółowemu omówieniu wybranego zagadnienia z danej dziedziny wiedzy	LOGA_W01 LOGA_W02

			logopedycznej. Jego treść będzie dostosowywana do zainteresowań prowadzącego oraz specyfiki kierunku studiów.	LOGA_W03 LOGA_W08 LOGA_U15 LOGA_U09 LOGA_K01 LOGA_K05
69	zaburzenia komunikacji w spektrum autyzmu	3	ICD 11 a ICD 10-zmiany w diagnostyce ASD- terminologia, etiologia, objawy Typy zaburzeń autystycznych Mowa dzieci z autyzmem Diagnozowanie logopedyczne pacjenta ze spektrum autyzmu Metody pracy z pacjentem z ASD Etapy interwencji terapeutycznej w uczeniu zachowań językowych Kwestionariusze diagnozy ASD Programowanie mowy i języka w ASD.	LOGA_W04 LOGA_W05 LOGA_W14 LOGA_U01 LOGA_U03 LOGA_U05 LOGA_U07 LOGA_U10 LOGA_U18 NAUA_U03 NAUA_U04 NAUA_U07 LOGA_K01 LOGA_K04
70	zarys historii języka polskiego	2	Wprowadzenie do historii języka polskiego. Definicja i zakres historii języka. Źródła badań nad historią języka polskiego. Powiązania języka polskiego z innymi językami słowiańskimi. Teorie dotyczące genezy języka polskiego. Język prastowiański i początki języka polskiego. Średniowieczna polszczyzna (X-XV wiek). Renesansowa i barokowa polszczyzna (XVI-XVII wiek). Oświecenie i kodyfikacja języka polskiego (XVIII wiek). Pierwsze	LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W08 LOGA_U09 LOGA_U20 LOGA_U15 LOGA_K01

			podejścia do ujednolicenia ortografii .Zmiany leksykalne i składniowe w języku XIX wieku. Polszczyzna w okresie zaborów – germanizmy, rusycyzmy i wpływ języka francuskiego. Pozytywizm i jego wpływ na język publicystyki i nauki .	LOGA_K05
PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE		29 ECTS		
71	doradztwo edukacyjno-zawodowe	1	Terminologia związana z poradnictwem i doradztwem zawodowym. Zadania i istota nowoczesnego doradztwa edukacyjno-zawodowego. Systemowe uwarunkowania i podstawy prawne doradztwa edukacyjno-zawodowego. Metody i narzędzia stosowane w doradztwie edukacyjno-zawodowym. Kompetencje, jako podstawowy składnik funkcjonowania człowieka w przestrzeni społeczno-zawodowej i planowania jednostkowej ścieżki kariery.	NAUA_W24 LOGA_U20 NAUA_U23 NAUA_K03
72	komunikacja interpersonalna w pracy nauczyciela i terapeuty	1	Różne formy komunikowania się. Bariery w komunikowaniu się. Porozumiewanie się w sytuacji konfliktowej. Komunikacja niewerbalna – rozpoznawanie i nazywanie komunikatów niewerbalnych. Wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji.	LOGA_W16 NAUA_W10 NAUA_W11 NAUA_U12 NAUA_U13 LOGA_U16 NAUA_U14 LOGA_K04 LOGA_K05 NAUA_K08 NAUA_K04

73	metody pedagogiczne wspierające terapię logopedyczną/metody w zakresie wsparcia w procesie uczenia się	2	Budowa mózgu, jego rola w procesie uczenia się (m.in. kierowanie uwagą, zapamiętywanie, koncentracja, głębia przetwarzania materiału, używanie języka. Plastyczność mózgu. Neurogeneza. Prawa rządzące zapamiętywaniem. Zakładkowa metoda zapamiętywania, łańcuchowa metoda skojarzeń, technika słów zastępczych. Metody aktywizujące w procesie uczenia i uczenia się (np. mapa myśli). Neurony lustrzane, cykl D. Kolba, metoda sześciu kapeluszy E.de Bono, szybkie czytanie, metody radzenia sobie ze stresem. Trening kreatywności. Trening uważności. Techniki relaksacyjne. Wybrane metody- omówienie	LOGA_W13 LOGA_U21 LOGA_K01 NAUA_W03 NAUA_K02
74	pedagogika ogólna	3	Pedagogika jako dyscyplina naukowa w ramach dziedzin nauk społecznych i humanistycznych. Podstawowe pojęcia pedagogiki – wychowanie, kształcenie, edukacja, samowychowanie. Wybrane teorie i nurty pedagogiczne. Kulturowe, ideologiczne i ekonomiczne uwarunkowania edukacji XXI wieku.	NAUA_W12 LOGA_W12 LOGA_W13 NAUA_W13 NAUA_W14 LOGA_W17 NAUA_U20 NAUA_K05 LOGA_K05
75	pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna	2	Dyskursy pedagogiki wczesnej edukacji. Pedagogika zabawy. Modele nauczyciela i ucznia/dziecka w pedagogice wczesnej edukacji w Polsce i na świecie. Koncepcje wiedzy i uczenia się. Organizowanie środowiska uczenia się. Strategie pracy nauczyciela z dzieckiem. Motywacja do uczenia się. Pytania – ich znaczenie dla rozwijania zdolności uczenia się i myślenia. Rozwijanie krytycznego i kreatywnego myślenia u dzieci w wieku przedszkolnym wczesnoszkolnym. Ocenianie i monitorowanie	NAUA_W03 NAUA_W09 NAUA_W05 NAUA_U05 NAUA_U10 NAUA_U21 NAUA_U22 NAUA_K06

			pracy dziecka. Formy aktywności dziecka, rozwój zainteresowań oraz poszerzanie autonomii i samodzielności dzieci. Adaptacja dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole. Przygotowanie dziecka do nauki w szkole, dojrzałość szkolna.	
76	pedagogika społeczna i opiekuńczo-wychowawcza	2	Rodzina, grupa rówieśnicza i szkoła - podstawowe środowiska wychowawcze. Tworzenie klimatu wychowawczego w klasie i szkole. Współczesne zagrożenia w rozwoju dzieci i młodzieży. Współpraca środowisk wychowujących. Rola osób znaczących i autorytetów. Funkcje opiekuńczo-wychowawcze szkoły. Praca opiekuńczo-wychowawcza na poszczególnych etapach edukacyjnych. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole. Psychospołeczne wsparcie ucznia specyficznym zadaniem szkoły. Zagadnienie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia uczniów w szkole i poza szkołą	LOGA_W12 LOGA_W18 NAUA_W15 NAUA_W18 NAUA_W20 LOGA_W13 NAUA_W22 NAUA_W23 LOGA_U15 LOGA_U19 NAUA_U19 NAUA_U21 LOGA_U07 NAUA_U20 NAUA_K03 LOGA_K03
77	podstawy pedagogiki	1	Role zawodowe, postawa i wzór osobowy nauczyciela. Przygotowanie, rozwój zawodowy, doskonalenie zawodowe nauczyciela. Etyka zawodowa nauczyciela. Odpowiedzialność prawna nauczyciela. Problem stresu i wypalenia zawodowego nauczyciela.	LOGA_W02 NAUA_W19 LOGA_U21 NAUA_U23 NAUA_U24 NAUA_U25 LOGA_K05

				NAUA_K05 NAUA_K06
78	psychologia ogólna	3	Procesy poznawcze: spostrzeganie, uwaga, pamięć, mowa, myślenie i rozumowanie, uczenie się i ich rola w orientacji i rozumieniu świata. Emocje i motywacja w procesach regulacji zachowania. Rozwijanie zdolności i zainteresowań. Różnice indywidualne, różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego.	NAUA_W08 NAUA_W11 LOGA_U20 LOGA_U07 NAUA_U16 NAUA_U18 LOGA_K05 NAUA_K08
79	psychologia rozwojowa i osobowości	3	Pojęcie rozwoju, modele rozwoju, periodyzacja życia ludzkiego. Biologiczne i środowiskowe uwarunkowania rozwoju człowieka. Rozwój ucznia w okresie dzieciństwa, wczesnej i późnej adolescencji oraz wczesnej dorosłości, rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, rozwój i kształtowanie osobowości. Zachowania problemowe i autodestrukcyjne w okresie dojrzewania. Rozwój w kontekście wychowania.	LOGA_W13 LOGA_W15 NAUA_W09 LOGA_U07 LOGA_U21 NAUA_U10 LOGA_K05 NAUA_K08
80	psychologia społeczno-wychowawcza	3	Zachowania społeczne i ich uwarunkowania. Kształtowanie i zmiana postaw, uprzedzenie jako specyficzna postawa. Zachowania asertywne, agresywne i uległe. Mechanizmy wpływu społecznego. Wpływ mediów na proces wychowawczy. Teoria stresu i strategie radzenia sobie ze stresem i trudnościami.	LOGA_W02 LOGA_W13 NAUA_W10 LOGA_U15 NAUA_U11 NAUA_U17 LOGA_K05 NAUA_K08

81	psychospołeczne podstawy trudności szkolnych	2	Trudności w uczeniu się – pojęcie, geneza i charakterystyka zjawiska. Konsekwencje trudności w uczeniu się – trudności wychowawcze i zaburzenia zachowania. Budowanie działań wspierających. Profilaktyka: możliwości zapobiegania trudnościom w uczeniu się Diagnoza trudności w uczeniu się. Terapia: strategie przezwyciężania trudności w uczeniu się.	LOGA_W13 NAUA_W11 LOGA_W15 NAUA_W09 LOGA_U07 NAUA_U14 LOGA_U19 NAUA_U15 LOGA_K05 NAUA_K08 NAUA_K09
82	teoria wychowania	2	Proces wychowania – funkcje, struktura, właściwości i dynamika. Postawy wychowawcze i style wychowania. Autokratyzm i demokracja w szkole. Alternatywne formy edukacji. Pojęcie ukrytego programu szkoły. Metody wychowania. Źródła i przejawy kryzysu współczesnego wychowania.	LOGA_W12 NAUA_W15 LOGA_W13 NAUA_W18 LOGA_U07 NAUA_U20 NAUA_K04 LOGA_K01 NAUA_K05
83	warsztat pracy nauczyciela	3	Proces planowania pracy pedagogicznej – cele, metody, formy, środki edukacji. Konstruowanie szkolnego i klasowego programu wychowawczo-profilaktycznego. Współpraca nauczyciela z pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym oraz diagnoza nauczycielska w kontekście działań profilaktycznych.	NAUA_W16 NAUA_W20 NAUA_W19 LOGA_U03 LOGA_U08 NAUA_U25 NAUA_U21

				NAUA_K03 LOGA_K06 NAUA_K04
84	wybrane zagadnienia prawa oświatowego	1	Podstawowe akty prawne w polskiej oświacie. System oświaty w Polsce. Rodzaje i zasady działania placówek publicznych, warunki pobytu dzieci i młodzieży w tych placówkach oraz zasady odpłatności za pobyt w tych placówkach. Organizowanie kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz niedostosowanej społecznie. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi - podstawy prawne. Zasady udzielania i organizowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolach, szkołach i placówkach publicznych. Obowiązująca w placówkach publicznych dokumentacja szkolna (statut, program wychowawczy, program profilaktyki, szkolne plany nauczania, wewnętrzne zasady oceniania). Prawa i obowiązki ucznia. Warunki i sposoby oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów. Zasady przeprowadzania w szkołach sprawdzianów oraz egzaminów zewnętrznych. Ocena pracy nauczyciela (zasady i kryteria oceny). Status prawny nauczyciela. Awans zawodowy nauczycieli	NAUA_W19 NAUA_U18 NAUA_U23 LOGA_K05 NAUA_K05
PRZEDMIOTY DO WYBORU				
BLOK I: PRACA Z OSOBAMI OBCOJĘZYCZNYMI		12		
85	dwujęzyczność a zaburzenia mowy	2	Definicje i klasyfikacje dwujęzyczności. Modele nabywania L1 i L2. Transfer językowy, interferencja i kod przełączania (code-switching). Etapy rozwoju mowy w środowisku wielojęzycznym. Różnice rozwojowe w kompetencjach fonologicznych, leksykalnych i gramatycznych. Mit „dwujęzyczność powoduje	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W08 LOGA_U05 LOGA_U06

			opóźnień” – co mówi nauka? Jak odróżnić dwujęzyczność od zaburzeń? Opóźniony rozwój mowy a dwujęzyczność – mity i fakty. Afazja, dysleksja i inne zaburzenia językowe w kontekście dwujęzyczności – różnice w przebiegu i terapii Zasady prowadzenia wywiadu i zbierania danych o środowisku językowym. Narzędzia diagnostyczne używane w różnych językach; ocena kompetencji w obu językach. Analiza błędów – interferencja czy zaburzenie? Problemy etyczne i kulturowe w diagnozie dwujęzyczności.	LOGA_K01 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_K03 NAUA_K01 NAUA_K06
86	glottodydaktyka	2	Lingwistyka stosowana a glottodydaktyka. Glottodydaktyka polonistyczna – pochodzenie – stan obecny – perspektywy (periodyzacja rozwoju glottodydaktyki polonistycznej od 1950 r. – do dziś). Język polski jako obcy (JPJO)/ drugi i odziedziczony - w kraju i za granicą (status języka polskiego w świecie, nauczanie języka polskiego w środowiskach polonijnych, krajowe ośrodki nauczania JPJO, instytucje i organizacje wspierające nauczanie JPJO w Polsce i poza nią).	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W08 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_K01 LOGA_K03 LOGA_K06
87	komunikacja międzykulturowa	2	Pojęcia: kultura, komunikacja, kompetencja międzykulturowa. Wymiary kultury: Hofstede, Hall, Trompenaars. Jak teorie pomagają (i ograniczają) w rozumieniu różnic kulturowych? Mechanizmy powstawania stereotypów i uprzedzeń. Komunikacja niewerbalna w różnych kulturach. Gesty, kontakt wzrokowy, dystans interpersonalny, proksemika. Różnice kulturowe i możliwości nieporozumień. Komunikacja bezpośrednia vs. pośrednia. Kultura wysokiego i niskiego kontekstu (Hall). Style grzecznościowe w różnych językach i społeczeństwach. Tożsamość kulturowa i jej wpływ na	LOGA_W08 LOGA_U13 LOGA_K03

			komunikację. Konstrukcja tożsamości. Wielokulturowość i hybrydowość tożsamości. Źródła konfliktów wynikających z różnic kulturowych. Strategie rozwiązywania konfliktów w kontekście międzykulturowym.	
88	metodyka nauczania języka polskiego jako obcego w terapii logopedycznej	3	Programy nauczania JPJO (typy programów nauczania, program a inwentarz programowy). Sprawności językowe rozwijane na lektoracie JPJO, poziomy kompetencji językowej i ich składniki. Podręczniki i inne pomoce do nauczania JPJO (podział i struktura podręczników, podręczniki ogólne i profilowane, zeszyty ćwiczeń i wybory tekstów, słowniki, obudowa metodyczna podręcznika). Analiza wybranych metod nauczania języków obcych pozostających w związku z nauczaniem JPJO (dawniej i dziś). Podejście komunikacyjne i zadaniowe w nauczaniu JPJO. Nauczanie podsystemów języka polskiego: wymowy i intonacji, pisowni, gramatyki i słownictwa. Techniki nauczania sprawności językowych: receptywnych (rozumienia ze słuchu i czytania) oraz produktywnych (mówienia i pisanie). Kontrola i ocena wyników nauczania JPJO. Testy językowe i ich rodzaje. Kryteria poprawności testu językowego. Certyfikacja języka polskiego jako obcego (standardy wymagań egzaminacyjnych, przebieg i struktura egzaminu certyfikatowego	LOGA_W08 LOGA_U06 LOGA_U12 LOGA_K03 NAUA_U07 NAUA_U02
89	rozwój dzieci bilingwalnych	3	Bilingwizm a wielojęzyczność – różnice i podobieństwa. Modele bilingwizmu: addytywny i substraktywny. Czynniki wpływające na rozwój dwujęzyczności: środowiskowe, rodzinne, edukacyjne. Jak mózg rozwija umiejętności w dwóch językach? Mechanizmy przyswajania L1 i L2 u dzieci. Przetwarzanie języka u dzieci dwujęzycznych – równoległe vs. sekwencyjne strategie.	LOGA_W08 LOGA_W09 LOGA_U02 LOGA_U05 LOGA_U09 LOGA-U08

			Etapy rozwoju językowego dzieci bilingwalnych. Etap jednokodowy i dwukodowy. Rozwój fonologii, słownictwa i składni w dwóch językach. Wczesne mieszanie kodów – normatywność i funkcje. Tempo rozwoju mowy a dwujęzyczność (co jest normą, a co nie?). Rola rodziny, szkół, rówieśników i mediów. Modele wychowania dwujęzycznego: „one parent – one language”, „minority language at home”, immersja, szkoły dwujęzyczne. Znaczenie ekspozycji i jakości kontaktu z językiem.	LOGA_K03 LOGA_K04
BLOK II: DIAGNOZA I TERAPIA		12		
85	formy i metody pracy terapeutycznej- analiza dzieła literackiego	2	Pojęcie terapii, rehabilitacji, rewalidacji i wsparcia psychopedagogicznego. Podstawowe założenia procesu terapeutycznego. Rola terapeuty, etyka pracy, budowanie relacji terapeutycznej. Formy pracy: indywidualna, grupowa, rodzinna, środowiskowa. Metody pracy: tradycyjne, nowoczesne, integracyjne. Wybór metody a potrzeby pacjenta (indywidualizacja). Metody pracy z dzieckiem z autyzmem (TEACCH, ABA, terapia środowiskowa). Trening umiejętności społecznych (TUS/TUSK). Terapie oparte na ruchu. Metody relaksacji i techniki oddechowej. Podejście behawioralne: modelowanie, wzmocnienia, wygaszanie. przydatności utworu do stymulowania rozwoju mowy, języka i komunikacji (np. słownictwa, składni, narracji, rozumienia metafor czy dialogu). Dobór tekstów literackich do wieku i możliwości pacjenta oraz projektowanie na ich podstawie ćwiczeń artykulacyjnych, leksykalnych i narracyjnych, wspierających terapię zaburzeń mowy i komunikacji.	LOGA_W02 LOGA_W04 NAUA_W03 LOGA_U18 LOGA_U06 NAUA_U06 LOGA_K02

86	glottodydaktyka w pracy logopedy	2	Glottodydaktyczne podejścia do pracy z dziećmi dwujęzycznymi. Diagnoza i terapia w kontekście bilingwizmu. Strategie wspierania ekspozycji językowej. Planowanie terapii z wykorzystaniem zasad glottodydaktyki. Tworzenie celów i programów terapeutycznych. Dydaktyka komunikacyjna w praktyce logopedy. Materiały glottodydaktyczne w gabinecie logopedy. Projektowanie materiałów językowych. Obrazki, gry językowe, ćwiczenia kontekstów.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W08 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_K01 LOGA_K03 LOGA_K06
87	metody diagnozy i terapii dziecka ze SPE w praktyce szkolnej	3	Klasyfikacja specjalnych potrzeb edukacyjnych (SPE) – definicje, rodzaje i przyczyny. Modele diagnozy funkcjonalnej i psychopedagogicznej w szkole. Metody diagnostyczne stosowane w pracy z dziećmi ze SPE (testy psychologiczne, pedagogiczne, obserwacja, wywiad, analiza dokumentacji). Tworzenie Indywidualnych Programów Edukacyjno-Terapeutycznych (IPET) i Planów Działań Wspierających (PDW). Współpraca nauczycieli, specjalistów i rodziców w diagnozie i terapii dziecka ze SPE. Studium przypadków – analiza i interpretacja.	LOGA_W02 LOGA_W06 LOGA_W09 LOGA_U01 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_K03 LOGA_K06 NAUA_U05
88	ocena zaburzeń integracji sensorycznej	2	Podstawy teoretyczne integracji sensorycznej (SI). Objawy i konsekwencje zaburzeń SI w funkcjonowaniu dziecka. Metody diagnozy zaburzeń SI – testy kliniczne, narzędzia diagnostyczne. Rola nauczyciela i terapeuty w identyfikacji problemów sensorycznych u dzieci. Praktyczne aspekty diagnozowania zaburzeń SI – ćwiczenia i analiza przypadków. Znaczenie wczesnej diagnozy w procesie terapeutycznym.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W06 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U08 LOGA_U11 LOGA_K01 LOGA_K02

				LOGA_K06 NAUA_U05
89	struktura i organizacja procesu diagnostyczno-terapeutycznego	3	Model wielospecjalistycznej diagnozy i terapii dziecka. Struktura procesu diagnostycznego – od zgłoszenia po ewaluację działań. Organizacja pracy zespołu diagnostyczno-terapeutycznego w placówce edukacyjnej. Dokumentacja w diagnozie i terapii – zasady sporządzania opinii, orzeczeń, IPET i WOPFU. Rola nauczyciela i specjalistów w monitorowaniu postępów dziecka. Współpraca szkoły z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi i innymi instytucjami wspierającymi.	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W05 LOGA_U04 NAUA_W07 LOGA_K02 LOGA_K06
90	warsztaty diagnostyczne	2	Planowanie procesu diagnostycznego – etapy diagnozy i dokumentacja. Narzędzia diagnostyczne w praktyce – testy, skale, kwestionariusze. Praca z dzieckiem podczas diagnozy – zasady nawiązywania kontaktu i budowania relacji. Analiza przypadków – interpretacja wyników diagnozy i formułowanie wniosków Opracowywanie rekomendacji do terapii na podstawie wyników diagnozy. Symulacje sesji diagnostycznych – praktyczne ćwiczenia w zespołach	LOGA_W02 LOGA_W07 LOGA_W05 LOGA_W06 LOGA_U04 LOGA_U06 LOGA_U11 LOGA_K01 LOGA_K05 LOGA_K06
BLOK DYPLOMOWY		32		
91.	proseminarium	2	Wprowadzenie do pracy dyplomowej: definicja i cel proseminarium, znaczenie pracy naukowej w edukacji akademickiej, etapy procesu badawczego .Wybór tematu pracy dyplomowej: kryteria wyboru tematu pracy, ograniczenie i precyzowanie problemu badawczego, formułowanie celów i hipotez badawczych. Przegląd literatury	LOGA_W02 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_K01 LOGA_K06

			i korzystanie ze źródeł naukowych: rodzaje źródeł naukowych (książki, artykuły naukowe, raporty, bazy danych), kryteria oceny wiarygodności źródeł, techniki efektywnego przeszukiwania literatury. Zasady poprawnego cytowania i unikanie plagiatu. Standardy cytowania (APA). Samodyscyplina i zarządzanie czasem	
92.	seminarium magisterskie	30	I wybór: Analiza zebranych przez studentów materiałów oraz przegląd zakresu dotychczas zgromadzonych opracowań przydatnych dla wybranych przez studentów tematów. Ocena ich przydatności. Uzupełnianie i poszukiwanie dodatkowych opracowań powiązanych z omawianymi tematami. Omawianie stanu zaawansowania poszczególnych prac dyplomowych. Czytanie, komentowanie i dyskusja nad przedstawianymi sukcesywnie rozdziałami prac, ich treścią i kompozycją. Weryfikacja zawartości rozdziałów prac. Korygowanie usterek w aparacie naukowym prac: spisie bibliografii podmiotowej i przedmiotowej, opisach bibliograficznych książek oraz opisach bibliograficznych artykułów z czasopism i Internetu, a także przypisach bibliograficznych, rzeczowych, słownikowych wraz z sposobem zamieszczania ich w pracy. Przygotowanie prac do oceny pod względem merytorycznym i formalnym. Doskonalenie języka i stylu naukowego. Korekta techniczna prac pod kątem dostosowania ich do wymogów przepisów uczelnianych. Końcowa analiza oraz sprawdzanie strony merytorycznej i językowej prac. Cele pracy magisterskiej. Określenie tematyki. Zbieranie literatury. Kwerenda badawcza. Struktura pracy. Redakcja językowo-stylistyczna. Formatowanie.	LOGA_W03 LOGA_W06 LOGA_U02/ LOGA_U01 LOGA_U06 LOGA_K01 LOGA_K06

			II wybór: 1. Zebranie i krytyczna analiza piśmiennictwa naukowego z zakresu logopedii i nauk medycznych, zgodnie z zasadami Evidence-Based Practice (EBP). Analiza aktualnych badań empirycznych, wytycznych klinicznych oraz publikacji indeksowanych w bazach medycznych (m.in. PubMed, Scopus). 2. Uzupełnianie i systematyczne wyszukiwanie dodatkowych opracowań naukowych związanych z tematyką pracy (neurologopedia, zaburzenia mowy i komunikacji, zaburzenia połykania, ASD, afazja, dyzartria itp.), z uwzględnieniem badań oryginalnych i przeglądowych. 3. Planowanie struktury pracy magisterskiej oraz etapów jej realizacji zgodnie z wymogami prac empirycznych w naukach medycznych (wstęp, cel pracy, materiał i metody, wyniki, dyskusja, wnioski). 4. Kwerendy biblioteczne, archiwalne i internetowe z wykorzystaniem medycznych baz danych; bieżące omawianie stopnia zaawansowania poszczególnych prac, w tym etapu przygotowania badań klinicznych. 5. Opracowanie koncepcji i konspektu pracy magisterskiej obejmującego: sformułowanie problemu badawczego i celu pracy, dobór materiału badawczego (grupa pacjentów, dokumentacja kliniczna), określenie metod diagnostycznych i/lub terapeutycznych. 6. Omówienie warsztatu metodologicznego pracy magisterskiej w logopedii: metody badań klinicznych, narzędzia diagnostyczne,	
--	--	--	--	--

			dokumentacja medyczna, zasady rzetelności i powtarzalności badań, podstawy statystyki medycznej. 7. Prezentacja i analiza kolejnych rozdziałów prac magisterskich, ze szczególnym uwzględnieniem: poprawności merytorycznej w odniesieniu do wiedzy medycznej, adekwatności zastosowanych metod badawczych, logicznej struktury i spójności treści. 8. Weryfikacja rozdziałów prac oraz aparatu naukowego, w tym: poprawności opisu materiału i metod, zgodności cytowań i bibliografii z normami medycznymi, przygotowania pracy do oceny merytorycznej i formalnej. 9. Doskonalenie języka naukowego, stylu i kompozycji tekstu z uwzględnieniem terminologii medycznej i logopedycznej, precyzji opisu procesów diagnostyczno-terapeutycznych oraz interpretacji wyników badań. 10. Korekta techniczna i edytorska pracy magisterskiej, obejmująca dostosowanie jej do wymogów uczelni oraz standardów prac naukowych w naukach o zdrowiu (tabele, ryciny, opisy wyników, załączniki). 11. Końcowa analiza pracy magisterskiej, obejmująca ocenę strony: merytorycznej (zgodność z aktualnym stanem wiedzy klinicznej), metodologicznej, językowej i technicznej.	
PRAKTYKI		13		
93	praktyka zawodowa psychologiczno-pedagogiczna	3	Praktyka zawodowa psychologiczno-pedagogiczna obejmuje 75 godzin całkowitego nakładu pracy studenta w tym minimum 30 godzin w kontakcie, zajęcia odbywają się poza UJK – w przedszkolu, szkole lub placówce systemu oświaty	LOGA_W17 LOGA_W18 NAUA_W25 NAUA_W26

				NAUA_U26 LOGA_U08 NAUA_U27 LOGA_K06 NAUA_K07
94	praktyka zawodowa z zakresu logopedii (w przedszkolu, szkole, innych placówkach oświatowych)	8	Praktyka zawodowa z zakresu logopedii odbywa się poza UJK – w przedszkolu, szkole j, lub w innych placówkach oświatowych w wymiarze 120 godzin kontaktowych (całkowity nakład pracy – 200 godzin).	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W04 LOGA_W08 NAUA_W01 NAUA_W02 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U05 LOGA_U06 LOGA_U07 LOGA_K06 NAUA_U05 NAUA_U06 NAUA_U08 NAUA_U09 NAUA_K02 NAUA_K04

95	praktyka zawodowa z zakresu logopedii w placówkach zdrowia	2	Praktyka zawodowa z zakresu logopedii w placówkach zdrowia (obejmuje 30 godzin z bezpośrednim udziałem studenta, 50 godzin całkowitego nakładu studenta).	LOGA_W01 LOGA_W02 LOGA_W03 LOGA_W04 LOGA_W08 LOGA_U01 LOGA_U02 LOGA_U03 LOGA_U04 LOGA_U06 LOGA_U07 LOGA_U08 LOGA_K01 LOGA_K02 LOGA_K04 LOGA_K05 LOGA_K06
Razem ECTS		300		

Studentów studiów stacjonarnych obowiązują zajęcia z wychowania fizycznego w wymiarze 60 godzin, zajęciom tym nie przypisuje się punktów ECTS (obowiązuje zaliczenie z oceną);

- szkolenie dotyczące bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia (4 godziny; 0 pkt. ECTS) w zakresie uwzględniającym specyfikę kształcenia w uczelni i rodzaj wyposażenia technicznego wykorzystywanego w procesie kształcenia;
- szkolenie biblioteczne (2 godziny; 0 pkt. ECTS).

13. SPOSOBY WERYFIKACJI I OCENY EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OSIĄGNIĘTYCH PRZEZ STUDENTA W TRAKCIE CAŁEGO CYKLU KSZTAŁCENIA:

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25.07.2019 ze zm. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się dokonywać się będzie z zastosowania zróżnicowanych form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności albo kompetencji społecznych, których dotyczą

poszczególne efekty. Osiągnięte efekty uczenia się w kategorii wiedzy będą weryfikowane za pomocą egzaminów pisemnych w formie zadań otwartych lub zamkniętych lub egzaminów ustnych, a także w oparciu o analizę opracowanych konspektów i obserwację ich praktycznej realizacji. Egzaminy ustne będą w szczególności służyły sprawdzeniu poziomu zrozumienia zagadnienia, umiejętności analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów. Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności będzie się odbywała poprzez bezpośrednią obserwację studenta w czasie wykonywania działań właściwych dla danego zadania zawodowego (dydaktycznego, wychowawczego i opiekuńczego) wynikającego z roli nauczyciela.

Weryfikacja skuteczności osiągania zakładanych efektów kształcenia realizowana jest poprzez: **ocenę karty przedmiotu i weryfikację zakładanych przedmiotowych efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.**

Osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się określonych dla poszczególnych zajęć oznacza realizację założonej koncepcji kształcenia na prowadzonym kierunku i uzyskanie efektów kierunkowych (osiągnięcie sylwetki absolwenta).

Weryfikacja i ocena efektów uczenia się osiąganych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia odbywa się poprzez:

- 1) proces dyplomowania – poprzez prace dyplomowe weryfikuje się zakładane efekty uczenia się. Oceniane są przez promotora i recenzenta (zgodnie z regulaminem dyplomowania obowiązującym na Wydziale Humanistycznym UJK oraz procedurą dyplomowania);
- 2) praktyki studenckie – efekty uczenia się uzyskiwane przez praktyki studenckie są dopełnieniem koncepcji kształcenia. Weryfikacja efektów następuje zgodnie z regulaminem praktyk
- 3) wymianę międzynarodową studentów – uzyskiwanie informacji od studentów dotyczącej posiadanej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w kontekście pobytu w uczelni partnerskiej;
- 4) osiągnięcia kół naukowych – informacja zwrotna poprzez uzyskiwane recenzje zewnętrzne (publikacje naukowe, wystąpienia na konferencjach, przyznane stypendium Rektora i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 5) badanie losów absolwentów – poprzez uzyskiwanie informacji zwrotnych z zakresu uzyskanej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych i ich przydatności na rynku pracy;
- 6) badanie opinii pracodawców – opiniowanie przez pracodawców programów studiów, w tym zakładanych efektów uczenia się i metod ich weryfikowania, szczególnie dotyczących kształcenia praktycznego.

Podstawą oceny realizacji efektów uczenia się będą:

- prace etapowe – wykonywane przez studenta w trakcie studiów: kolokwia, sprawdziany, prace zaliczeniowe, referaty, prezentacje, projekty. Sposób ich oceny dokonywany jest według instrukcji przygotowanej przez prowadzącego zajęcia.

- egzaminy z przedmiotu – pytania przygotowane do egzaminu odnoszą się do treści opisanych w karcie przedmiotu i omawianych podczas wykładów. Student ma prawo do uzasadnienia przez prowadzącego otrzymanej na egzaminie oceny. Formę egzaminu: ustną, pisemną, testową lub praktyczną określa prowadzący wykład i przedstawia w karcie przedmiotu.
 - a) egzamin ustny powinien być przeprowadzany w obecności innych studentów lub pracowników;
 - b) egzamin pisemny może być organizowany w formie testowej lub opisowej. Egzamin przeprowadza się w sali dydaktycznej, w której jest możliwe właściwe rozlokowanie studentów, zapewniające komfort pracy i jej samodzielność;
- zaliczenie/ zaliczenie z oceną – prowadzący zajęcia określa kryteria oceny, podaje jej składowe i uzasadnia w sposób opisowy ocenę otrzymaną przez studenta na zaliczeniu.

Formy i metody prowadzenia zajęć oraz kryteria oceny i jej składowe określa karta przedmiotu. Wszystkie formy weryfikacji osiągnięć studenta uzyskanych w ramach zajęć w danym semestrze odnotowuje się w Wirtualnej Uczelni oraz w kartach okresowych osiągnięć studenta, które – po podpisaniu przez dziekana – archiwizowane są w aktach osobowych studentów.